N:o 32. 1878.

FINLANDS ALLMÄNNA TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 4 e. m. i de officiela tidningarnas kontor, Kyrkogatan 14; i landsorten å resp. postkontor. — Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer à 15 penni säljas i tidningskontoret.

Thorsdagen den 7 Februari.

Kungörelser och annonser emottagas i de officiela tidningarnas kontor från kl. 11 f. m. till 2 e. m. och från 4 till 6 e. m. Annons priset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäfver. Tidningens byrå: Kyrkogatan 14.

Officiela Afdelningen.

Kejserlige Wasa Hofrätt har den 1 dennes till auskultaltant antagit studeranden Karl Alfred *Conradi*.

Från Ecklesiastikexpeditionen i Kejserliga Senaten.

Kejserliga Senaten har, på derom af Skolöfverstyrelsen gjord framställning, den 31 januari 1878 såsom bidrag till aflönande af lärarepersonalen vid tvenne i Kihtelysvaara landskommun inrättade högre folkskolor af folkskolebevillningsmedlen anslagit åt läraren 600 mark och åt lärarinnan 400 mark, eller tillsammans 1,000 mark, att, räknadt från den tid skolorna trädt i verksamhet, på skoldirektionens reqvisition, qvartalsvis utbetalas från landtränteriet i Kuopio län.

Icke-Officiela Afdelningen.

Helsingfors.

Dödsfall. Kollegieassessorn Gustaf Adolf Spåre har den 4 i denna månad aflidit å sitt fädernegods, Walkkila egendom i Birkkala socken uti sitt 62 lefnadsår.

På tjenstemannabanan inträdde assessor Spåre såsom auskultant i Åbo Hofrätt den 20 dec. 1838, blef vice häradshöfding, kopist och kanslist i K. Senatens Kansli-Expedition samt slutligen kronofogde i Satakunta medledels härad af Åbo och B:borgs län, men afgick för sjuklighet från statens tjenst redan den 3 sept. 1861 och egnade sedan sin verksamhet åt landtbruket samt det honom af K. Senaten lemnade uppdrag att utarbeta och från trycket utgifva „Biografiska anteckningar om Kejserliga Regeringskonseljens eller Senatens för Finland ordförande och ledamöter samt embets- och tjenstemän under åren 1809—1859“, åt hvilket arbete han egnade mycken tid och omsorg. Kort före sin död skall assessor Spåre i manuskript slutfört andra upplagan af samma arbete, omfattande tiden till och med år 1877.

— **Nya theatern.** I morgon fredag får publiken nöjet att återhöra Aubers praktfulla och omtyckta opera ”Den stumma från Portici”, hvars utförande utgör en af glanspunkterna på vår lyriska scène. Elviras rol utföres nu af sångerskan Röske-Lund och Fenellas parti har öfvertagits af m:lle Reis. — Skådespelet ”Familjen Danischeff”, som i går gafs för sjunde gången, fylde fortfarande salongen med intresserade åskådare. Spelet har på alla händer så att säga mognat alltmer och mer, och det är med stort och verkligt nöje man ser det goda och vårdade samspel, som råder i detta stycke. De talrika bifallsyttringarna och utropningarna voro derföre väl förtjenta.

— **Finska litteratursällskapets möte** den 6 febr.

Angående den tillärnade nya upplagan af direkt. Flomans franska språklära, om hvars lämplighet såsom skolbok skpt från särskilda håll inhemtat utlåtanden, beslöt skpt att endast de mest nödvändiga af de i nämnda utlåtanden föreslagna rättelserna och förändringarna skulle i denna nya upplaga införas. Arbetet skall vara färdigt till nästa läseårs början samt tryckas i 1000 exemplar. — Enligt framställdt förslag beslöt skpt, för att möjliggöra det hastigare slutförandet af kanslirådet E. Lönnrots under tryckning varande stora finsk-svenska lexikon, utgifva ett arvode af 100 mk i månaden åt den person, som förrättar kanslisttjensten vid statistiska byrån i stället för kanslisten O. Ingerman, hvilken som medhjelpare biträder kanslirådet Lönnrot vid nämnda arbetes utförande, dock med förbindelse för hr I. att i färdigt skick leverera manuskript till ett visst antal tryckark i månaden.

(H. D.)

— **Folkupplysningssällskapets årsmöte** hålles härstädes den 14 dennes kl. 6 e. m.

— **Borgå—Kervo jernvägs aktiebolags** obligationsinnehafvare och andra fordringsegare sammanträda i dag thorsdag den 7 februari kl. 5 e. m. i Societetshuset härstädes.

— **Sjukdomsförhållandena i Helsingfors.** Af 180 anmälda nya sjukdomsfall under senaste veckan voro: skarlakansfeber 2, vattkoppor 1, tarmtyfus 2, frossa 9, rheumatism 4, ros 4, halsröta 10, halsfluss 54, bröstkatarr 52, katarrhalfeber 3, lunginflammation 13, lungsäcksinflammation 2 samt mag- och tarmkatarr 24 fall.

— **Tåghastigheten å statsbanorna i Sverige.** Uti dagens nummer af Helsingfors Dagblad meddelas en rättelse af en jemväl uti Finlands Allmänna Tidning ingående uppgift om tåghastigheten från innevarande års början å de svenska statsbanorna. Med anledning häraf få vi meddela, att denna uppgift af Allmänna tidningen återgifvits efter ”Nya Dagligt Allehanda”, uti hvars hvarannan dags upplaga N:o 155, för den 29 sistlidne december, densamma förekommer.

Vi betvifla icke riktigheten af rättelsen, som H. D. meddelar sålydande:

Det nya tjestgöringsreglementet med afseende på tågs hastighet stadgar bland annat att

"hastigheten får aldrig vara större än 65 kilometer (6,1 mil) i timmen."

Det gamla reglementet, som skrefs innan några snälltåg funnos, medgaf endast 5 mils maximihastighet i timmen, men då denna hastighet vid många tillfällen öfverskreds af snäll tågen, var det nödvändigt att ändra reglementets bestämning i detta fall, på sätt nu skett.

Detta betyder emellertid ingalunda, att tågens tidtabell hädanefter kommer att uppgöras för större hastighet än hittills, utan endast att lokomotivföraren i vissa fall, der omständigheterna i öfrigt sådant medgifva, må för någon kortare sträcka af färden uppbringa tåghastigheten till 6,1 mil i timmen, d. v. s. att med huru vexlande hastighet ett tåg än må röra sig under en resa, denna dock aldrig får öfverskrida en fart beräknad efter 6,1 mil i timmen. — Detta är, som synes, något väsendtligen annat än notisen innehöll.

Landsorten.

Täflingsköring i Jämsä försiggick den 25 januari, deri 25 hästar, — 18 hingstar och 7 ston — deltogo. Pris erhöllo följande: Andra priset: Matts Painaja fr. Korpilahti för sin hingst ”Pikku”, som på 6 m. 28 sek. rände genom banan, 3 verst. Tredje priset erhöll Niklas Wastamäki från Jämsä för sin hingst ”Kipi”, som genomlopp banan på 6 m. 36 sek. Fjerde priset tog Severus Konkola från Jämsä, hvars hingst ”Ilo” på 6 m. 38 sek. tillryggalade rännbanan.

Andra priset för ston erhöll Alfred Karhala från Jämsä, hvars sto nådde målet på 6 m. 33 sek.; fjerde priset torparen J. Tarvajärvi hvars sto ”Anni” på 6 m. 59 sek. genomlopp banan. Flera hingstar funnos med goda anlag, men dessa saknade ännu tillräcklig öfning för att kunna ifrågakomma i afseende å erhållande af pris. (Keski Suomi.)

— Äfven i **Petäjävesi** egde, tack vare hästföreningens omsorg, kappköring rum den 21 januari på Lemettilä vik. Banan, 1 verst lång, genomlopp hvarje täflare 3:ne gånger. Tolf hästar deltogo i tälflingen, af hvilka följande togo pris:

1:sta priset — ett slädtäcke, ett vackert arbete, tillverkadt i hemsocken — jemte mention honorable för rent och vackert lopp, E. Räihäs hingst från Petäjävesi.

2:dra priset — 15 mark, Mikkola från Keuru för hingst.

3:dje priset, ett par tömmar, Manninen från Jyväskylä socken för hingst.

4:de priset, en grimma, K. Taipale från Petäjävesi för hingst.

Banan var ej i godt skick, enär hästarna insjönko 3 tum i snön. (K. S.)

S:t Petersburg.

Gårdagens nummer af Journal de S:t P:bourg berättar, att då stadsprefekten i S:t Petersburg, generaladjutanten Trepoff enligt vanligheten kl. emellan 10 och 11 f. m. emottog supplikanter, afsköt en ung qvinna i samma ögonblick hon öfverlemnade en inlaga och yttrade några ord emot generalen ett revolverskott, som svårt sårade honom. Kulan inträngde i höften. En af tjenstemännen, som omgåfvo generalen, grep genast den olyckliga qvinnan, som icke gjorde ringaste motstånd och till golfvet fällde revolvern, ännu laddad med fem skott. Oaktadt den alvarsamma blessuren blef general Trepoff stående upprätt; han nekade att låta kloroformera sig och stående undergick han äfven operationen, då man sökte uttaga kulan, hvilket emellertid icke lyckades, hvarföre man äfven befarar att kulan inträngt i inelfvorna. — Politisk förvillelse synes hafva förmått den olyckliga, en qvinna om 25 år, att begå denna brottsliga handling. Hon var väl klädd och såväl före som under sitt korta samtal med stadsprefekten förrådde hennes uppträdande ingenting ovanligt. Hvarken under samtalet med general Trepoff eller efter mordförsöket nedslog hon ögonen. Hon påstår sig heta Kosloff, men nekar att om sin person meddela vidare upplysningar. — Till kl. 6 på aftonen hade all feber hos den sårade uteblifvit och man hoppas att S:t Petersburg endast en kortare tid skall beröfvas den utmärkte embetsmannen, som med så mycken omsorg under närmare tolf år vakat öfver stadens styrelse.

UTRIKES.

I Journal de S:t P:bourg för i tisdags läses: ”Såsom ett af oss meddeladt officielt telegram redan förmält, hafva fredspreliminärerna och vapenhvilan blifvit sistlidne thorsdag undertecknade i Adrianopel. Detaljerna äro ännu icke kända. Det är icke omöjligt, att telegrafagenturerna redan i dag eller i morgon skynda att tillsända oss dem. Ehuru vi ämna att i sådant fall offentliggöra dem, varna vi på förhand våra läsare för uppgifter från dessa håll. De i thorsdags i engelska parlamentet framlagda dokumenterna bevisa, huru nödigt det är att vara försigtig i dylika saker. Man gör klokast uti att med afseende härå ihågkomma hvad H. M. Kejsaren nyligen yttrade, i det han uttalade sin lyckönskan till att vapenstilleståndet blifvit slutet på så fördelaktiga vilkor. Med H. M. böra vi tacka de ryska truppernas tapperhet, som gjort underverk. Men vi böra också icke glömma att H. M. tillade, att det ännu återstår mycket innan allt är slut, och att Ryssland måste fortfarande hålla sig beredt, till dess det erhållit en varaktig och det värdig fred. Man kan också icke undgå att inse svårigheterna af den uppgift, som nu begynner. Vare sig att makterna sammanträda till en konferens eller underhandlingarna bedrifvas mellan kabinetterna, kan man taga för gifvet att turkiska diplomatien skall göra allt hvad i dess förmåga står att förringa betydelsen af de koncessioner, till hvilka den nödgats besluta sig, samt måhända söka återtaga dem, och att den isynnerhet skall bjuda till att uppväcka afund samt begagna sig af den, som redan börjar skönjas. Också står Ryssland, och måste stå, med handen på svärdsfästet, och ehuru det derjemte söker undanrödja hvarje orsak till berättigadt missnöje från makternas sida, hvilka anse sig nödsakade att intervenera för skyddandet af sina egna intressen, skall det veta att vaka deröfver, att den sak, för hvilken det gripit till vapen, icke skall sväfva i fara och att det mål, som det vill uppnå, aldrig förloras ur sigte, — hvarjemte det skall tillse att underhandlingarna icke onödigtvis dragas ut på tiden, till skada för de intressen, hvilkas försvar det

åtagit sig, och för den definitiva och varaktiga fred, som utgör dess förnämsta syfte. Med ett ord sagdt, de resultater, som vunnits med så stora uppoffringar, få icke gå förlorade i den orientaliska illistighetens slingringar, hvilken spekulerar på en lumpen afundsjuka och föråldrade fördomar".

I en korrespondens från **Paris** den 31 januari till Köln. Ztg läses: „Några tidningar mena, att äfven härvarande diplomatie satt sig i lifligare rörelse efter de senaste tilldragelserne i Orienten. Om man tager ordet rörelse i fysisk bemärkelse, så är detta riktigt; herrarne åka flitigt omkring och göra förfrågningar hos hvarandra, men några öfverläggningar hafva icke egt rum, och sjelfva förfrågningarne tyckas icke bära synnerlig frukt. Paris är utan underrättelser, lika mycket eller kanske än mera än London. Temps' och Débats' depescher från Wien äro det nyaste vi hafva; stämningen temligen grå, börsen fallande. Débats begagnar alla ironins vapen mot fredspartiet i England, men härvarande engelska kretsar mena alla, att England icke kan göra något. Situationens ovisshet ger upphof åt en mängd gissningar och bland dem är en, som är af gammalt bekant för våra läsare, men som vi dock ännu en gång måste presentera för dem, emedan den nu gör sin rund genom alla salonger; man torde redan hafva gissat att vi mena „Historien om den stygge Bismarck". Hela verlden hviskar hvarann i örat, att tyske rikskanslern är den som leder kriget och fredsunderhandlingarne i alla deras detaljer, han „gör allt", han har från Varzin fördröjt vapenstilleståndets afslutande, bragt Österrike och England till randen af ett krig, skall också verkligen drifva de båda länderne in i kriget och allt detta naturligtvis för att, under det hela Europa är sysselsatt, öfverfalla Frankrike, och för att förhöja högtidligheten ämnar han göra det midt under expositionen. Man hade dock knappt kunnat tro, att dylika förlegade rykten, efter att hundra gånger hafva vederlagts, för hundraförsta gången åter blifva trodda; men det är så, den ene berättar det för den andre, och den som icke tror på historiens logik förmodar åtminstone att i sjelfva verket „allting göres i Varzin." Lyckligtvis hafva tidningarne denna gång afhållit sig från att reproducera ryktet; det är ändock ett framsteg mot de förra åren."

Om arbetarerörelsen i **Belgien** skrifver ett utländskt blad: Arbetarepartiet i Brabant i Belgien har vid en kongress antagit ett program, hvars väsentliga innehåll är följande: Allmän rösträtt, obligatorisk, kostnadsfri och konfessionslös skolundervisning, kyrkans fullständiga skiljande från staten, afskaffande af den stående armén och dess ersättande genom en på allmän värnepligt grundad milis, afskaffande af barns arbete i fabrikerna under en viss ålder, reglerande genom lag af de fullvuxnes arbete och införandet af en normal-arbetsdag, upphörandet af koncessioner till kapitalistbolag för jernvägar m. m. och jernvägars och bergverks öfvertagande af staten; upphörandet af all försäljning af statens jord och all jordegendoms småningom skeende inlösande af staten, afskaffande af de indirekta skatterna och införandet af en direkt och progressiv inkomstskatt. I det manifest, hvari detta program framställes, yttras vidare: "Ehuru vi konstituera oss såsom politiskt parti för att förhjelpa detta program till seger, anse vi oss dock förpligtade att afgifva den förklaringen, att vi betrakta detta program såsom endast afsedt för en förberedelse- eller öfvergångsperiod, en "garantiperiod" såsom man äfven har kallat den. Vårt ideal är i sanning icke den närvarande samhällsorganisationen, äfven om den utvidgas och förbättras genom några hela folket gynnande garantier. Det mål, som vi hafva i sigte är förverkligandet af en samhällsorganisation, hvilken, såsom en berömd engelsk författare, John Stuart Mill, uttrycker sig "förenar den största möjliga frihet för den enskilde med gemensam besittning af de råämnen, jorden alstrar, och allas lika delaktighet i det samfällda arbetets välgerningar".

Telegrafunderrättelser.

(Telegram till Finl. Allm. Tidning.)

BERLIN d. 6 febr. Throntalet säger rörande utlandet: Kejsaren hoppas på att en snar fred skall bringa till användande Konstantinopolitanska konferensens grundsatser och varaktigt betrygga dem. Tysklands ringa andel i Orienten tillåter det en oegennyttig medverkan vid makternas öfverenskommelser om framtida garantier för de kristne. Emellertid har kejsarens politik väsentligt bidragit att upprätthålla freden mellan de europeiska makterna. Tysklands förhållande till utlandet är icke allenast fredligt, utan särdeles vänskapligt.

Wien *d. 4 febr.* Det bekräftar sig, att konferensen skall sammanträda i senare häften af februari månad i Wien. Utom undertecknarne af Parisertraktaten skola äfven Rumänien, Serbien och Montenegro deltaga deri.

På börsen follo fonderna vid underrättelsen, att Donaufästningarnas utrymmande af turkarne förestår. — Engelske konsuln i Rodosto telegraferar, att ryssarne stå 4 timmars väg från Gallipoli.

Konstantinopel *d. 5 febr.* Storvizirsposten är upphäfd. Achmed-Vefik-pascha är utnämnd till konseljpresident och inrikes-; Server-pascha, krigs-; Sadik-pascha, marin-; Kiany finansminister-pascha Namyk till stormästare för artilleriet, Savfet-pascha till president i statsrådet.

Athen *d. 3 febr.* I går öfverskredo de grekiska trupperna under Soutza turkiska gränsen vid Arta i en styrka af 1 sqvadron, 1 bataljon skarpskyttar och 1 dito infanteri. Hufvudstyrkan bestående af 8 bataljoner, 5 batterier och 2 skarpskyttebataljoner följde efter. De turkiska gränstrupperna drogo sig tillbaka till Domahoman. Man antager, att grekerne marschera på Damat, hvars garnison är 2,000 man stark.

Bukarest *d. 3 febr.* General Ignatieffs ankomst har till syfte att skingra farhågan i Rumänien, att de rumäniska intressena icke skulle tagas i betraktande vid fredsslutet. Grefve Ignatieff skall i dag afresa till Adrianopel.

Ragusa *d. 5 febr.* Fursten af Montenegro har anbefallt fiendtligheternas installande.

Berlin *d. 5 febr.* Inbjudningen till konferensen framfördes här i går af österrikiska sändebudet grefve Karolyi och antogs af tyska regeringen.

Furst Bismarck har ännu icke återvändt. — Enligt Montagsblatt skola socialdemokraterna i måndagens session inlemna åt riksdagen 600 petitioner, hvilka vända sig emot tyska riksregeringens orientaliska politik.

Wien *d. 5 febr.* Kasemattskeppet "Kaiser Max" och pansarfregatten "Habsburg" utrustas.

Furst Auersperg uppläste i dag i deputeradekammaren en handskrifvelse, hvarigenom på grund af den trängande nödvändigheten att afsluta uppgörelsen med Ungern, kabinettet ånyo inkallas i tjenst i sin hittillsvarande sammansättning. Auersperg motiverade derpå sin afgång och förklarade att kejsaren vunnit den öfvertygelse, att bildandet af en ny ministèr är omöjligt och derför appellerat till det närvarande kabinettet i den förväntan, att uppgörelsen skall lyckas, tack vare ömsesidig billighet. Kabinettet ansåg sig med anledning af det allvarliga läget förpligtadt att följa kejsarens uppfordran och ber huset om en skyndsam behandling af utjemningsförslagen.

Rom *d. 4 febr.* Crispis organ "Riforma" utlägger, att det för Österrike är nödvändigt att ändra grundriktningen i sin politik, att försona slaverne med sig, trygga åt dem lika rättigheter med tyskarne och ungrarne samt öfverhufvud gestalta sig till en slavisk makt.

London *d. 4 fecr.* Northcote svarade på en interpellation af Fitz Maurice, att ingen definitiv officiel upplysning föreligger rörande Rysslands fordran på det rumäniska Bessarabiens afträdelse. Han hade inga notiser om vapenstilleståndets varaktighet. — Senare fortsattes debatten om extrakrediten. Gladstone talade under stort bifall från de liberales sida.

Vapenstilleståndets afslutande har medfört ingen ändring i det spända läget, men härvarande ryska sändebud gör de största ansträngningar, för att åvägabringa endrägt rörande orientaliska frågan mellan England och Ryssland.

Enligt Pall Mall Gazette hade Italien gjort ett förslag att ansluta sig till ett förbund med de makter, som taga ställning emot Ryssland, och vore särskildt Italien emot en utvidgning af de ryska gränserna. Påfven uppmuntrar Italien till ett förbund med Österrike, Frankrike och England.

London *d. 5 febr.* Lord Derby svarade på interpellationen af Granville, att han icke var i stånd att meddela fredsgrundvalarne; han trodde dock icke att de väsentligt afvika från de redan meddelade.

Krigsministern förklarade i ett tal i underhuset, att de ryska vilkoren ännu voro okända. Ryssarne hade uppnått den punkt, som ifall fredsunderhandlingarna misslyckades, kunde blifva farligast för Turkiet och Europa. För att föra ett krig vore 6 millioner ej tillräckliga. Parlamentet hade tillfälle att uttala sig, innan kriget inträdde; men det vore vigtigt att vara förberedd, då på vår tid krig utbryta helt plötsligt. Fredsgrundvalarne voro högst sväfvande. Gortschakoff hade visserligen utlofvat strykningen af punkten om Dardanellerna, men det oaktadt fanns den bland grundvalarne. Regeringen begärde ett votum till skydd för de britiska intressena och för att på konferensen uppträda till förmon för de underkufvade racerna och mänskligheten.

Drama eller opera?

(Forts. o. slut fr. n:r 30.)

Den dramatiska scenen skulle på sådant sätt oundvikligen blifva endast en underordnad tjenare åt operan samt i och med detsamma förlora sin väsentligaste betydelse, och torde derjemte, mot ett jemnförelsevis vida ringare arvode, få på sin andel det drygare arbetet, ty innan en ny opera hinner inöfvas, kunna, med de resurser, vår theater disponerar, månader förgå, och under tiden blir det den dramatiska scènen, som måste bjuda till att underhålla publiken. De dyrast aflönade, verkliga operasångarene och sångerskorna, hvilka redan hafva sin repertoire färdig, gå dervid lediga, under det att dilettanter från den dramatiska scènen och en tillfälligtvis sammanrafsad chör långsamt och mödosamt måste inöfvas i sina partier. Följden häraf skall naturligtvis blifva, att såväl den lyriska som den dramatiska scè-

Guld och blod.

Social roman

af

Gregor Samarow.

— Min far skall ej göra någonting för mig, — han skall aldrig förlåta mig, — han skall förskjuta mig, ropade den unge mannen förtviflad, och, — tillade han dystert, — han har skäl dertill.

Baron von Kronstein tycktes öfverlägga.

— Hade jag denna summa, sade han, skulle jag ställa den till ert förfogande, — men jag är icke rik, — har haft stora utgifter. —

— Jag ber er! utropade herr von Maschwitz afböjande, icke derpå har jag tänkt —

— Dock måste göras hvad möjligt är, fortfor baronen. — Jag vill ännu i morgon med er söka inverka på Waltersleben. — Men han är en hårdnackad syndare och jag har ej mycket hopp. — Men sade han sedan med en stickande och lurande blick på den brutne unge mannen, — jag vet ännu ett medel, som med ett slag kunde undanrödja edra svårigheter, — ty ni har väl utom denna vexel äfven andra skulder?

Se n:o 31.

— Om ni blott kunde skaffa nog för att honorera vexeln, så hade ni åter kredit —

Herr von Maschwitz lyssnade ifrigt. Han fattade baronens båda händer och ropade med ångestfull röst:

— Tala, min vän! — visa mig en utväg till hjelp, — men ingif mig ej några falska förhoppningar! — Jag skulle ej kunna bära att ännu en gång genommäta detta förtviflans djup.

— Jag känner en liten klubb, sade baronen, — ett, mycket anständigt, distingueradt sällskap, i hvilket man underhåller sig med att fresta lyckan — på det sätt, hvilket alltid i den förnäma verlden varit bruk och vana och hvilket städse väckte de största och starkaste andars intresse. En dåraktig, falskt uppfattad moralitet i vår tid, fortfor han, under det herr von Maschwitz i andlös spänning lyssnade till hans ord, — stämplar spelet som förbrytelse, — spelet, som dock ej är någonting annat än den andens och djerfhetens kamp om lycka och guld, som uppfyller hela verlden, koncentrerad på spelbordets gröna skifva. — De rida dock alla, — ropade han hånskrattande, — med i den stora jagten efter den lycka, som man kallar lifvet, — furstarne i spetsen och hela folkslag efter dem, — och dock vilja de förbjuda spelet, som framställer denna jagt i elegant och prydlig form! — Är det ej bättre, att spela om guldstycken med brokiga kort, än på slagfältens spelplan uppsätta tusende meniskolif för kronor och riken hvilka i dag tillfalla denne — i morgon en annan lycklig spelare?

Han teg ett ögonblick, sedan vände han sig till herr von Maschwitz och frågade, skarpt fixerande honom.

— Vill ni försöka er lycka? — Lyckan är alltid huld mot den, som första gången förtroendefullt närmar sig henne.

— Spela? sade herr von Maschwitz rysande, — spela! — jag har aldrig spelat, — min far har hotat mig med sin förbannelse, om jag någonsin skulle beröra ett kort till allvarligt spel!

Baronen höjde medlidsamt på axlarna.

— Sorgen och oron förvirrar ert förstånd, käre vän, sade han, — jag hade ej trott att ni hade sådana fördomar. Vill ni anklaga er, så ligger orsaken dertill, i det som skett. — Om ni nu såsom räddningsmedel tillgriper det, hvilket för så många är en lifvande och retande förströelse, så kan ingen förebrå er. — Gynnar er lyckan, så är ni lätt och hastigt räddad, — om icke, — blir väl ert läge derigenom sämre? Ni har der just nog sade han, med fingret pekande på brefkuvertet, till insats, för att vinna allt det ni behöfver. — Hvartill tjenar er denna summa, om ni icke spelar?

— Dock, sade han kallt, under det herr von Maschwitz satt der med högt flämtande bröst och hufvudet lutadt i handen, — ni bör veta hvad ni har att göra, — jag har gifvit er ett råd, som jag anser godt; — på er beror det, att följa det eller icke, om ni är svag nog, att dela verldens dåraktiga fördom. — Den starke är lyckan huld!

Han slog armarna öfver hvarandra och blickade skarpt forskande och dystert leende ned på den unge mannen.

Denne sprang upp.

— Ni har rätt! ropade han — dårskap, — eländig svaghet vore det, att ej söka fresta lyckan! — Jag har ju utan fruktan gått till mötes jernkulornas tärningsspel, — hvarför skulle jag feg vika tillbaka för spelet om mitt lif och min heder! — Kom!

Han sökte med darrande händer sin mössa och värja.

— Det är rätt! sade baron von Kronstein; så skall lyckan skänka er sin gunst och ni skall lära att blifva herre öfver olyckan genom en kraftig ande och en fast vilja. Dock, fortfor han, i det han såg på sitt ur, — det är ännu för tidigt, — vi hafva ännu två timmar, — låtom oss gå till Borchardt och genom ett glas sekt förjaga ögonblickets bekymmer. — Man måste glad och med friskt mod träda lyckan till mötes, — äfven uniformen måste ni aflägga; — ni måste respektera lagen, skrattade han.

— Jag skall om ett ögonblick vara fär-

nens verksamhet förlamas, och att ingendera af dem mäktar upprätthålla ett verkligt och lifligare intresse hos publiken. Hvad operan beträffar, så måste hon under dylika förhållanden stöda sig på ett par verkliga sångförmågor, sådana man för en dryg aflöning kan erhålla dem, sedan de spelat ut sina sista trumf på någon utländsk scène och för öfrigt inskränka sig till de minsta möjliga anspråk; dramat åter, som spelar den underordnade rolen, kan ej höja sig till någon betydenhet, emedan å ena sidan resurserna ej förslå att engagera några framstående förmågor, och å den andra dess personal belastas med en hop oanvändbara medelmåttor och odågor, hvilka endast hafva sin användbarhet i chören att tacka för sin anställning.

En opera eller en lyrisk scène i Helsingfors är, om man rätt betänker saken, med vår lilla publik och med våra begränsade resurser, en omöjlighet, och äfven om opera förenas med en dramatisk scène skall resultatet af dess verksamhet blifva negativt, såväl i ekonomiskt som estetiskt hänseende; ty först skall operan, den för odlingen minst betydande, undergräfva dramat, hvars mission är en vida högre och ädlare, och slutligen skola båda förtvina af brist på deltagande och intresse från publikens sida.

Låtom oss derföre åt dramat egna den håg och de krafter, hvilka den theatraliska konsten väckt till lif i vår hufvudstad, och hvilka äfven under de mest ogynsama förhållanden aldrig tröttnat eller misströstat. Det är dramat, som skall fullborda sitt redan påbörjade stora värf, att skapa en inhemsk dramatisk litteratur, som för oss upprullar taflor från vår egen historia, från vårt folk- och samhällslif; det är dramat, som skall skänka oss de ädlaste frukterna af alla tiders och alla nationers högsta poetiska snilleverk. Blott sålunda kan den vackra och monumentala theaterbygnad, som vår hufvudstad åt sig uppfört, vinna ett värdigt mål, en dess bestämmelse motsvarande uppgift.

Operan kan saklöst vänta intilldess att Helsingfors fått hundratusen invånare och kejserliga senaten har råd att lemna henne ett understöd af en half miljon mark årligen. Vår hufvudstad skall då säkerligen äfven, så hoppas vi, ega en så fin publik, att hon förstår att värdera en ordentlig *diva*, och förmår att lösa en länstolsplats med hundra mark.

Men innan dessa lyckliga tider inträffa, måste vi ställa så till, att vi hafva en egen dramatisk scène, en egen dramatisk konst och en egen dramatisk litteratur. I dem ligger nemligen också ett värn mot fremmande, förderfliga inflytanden, ett värn, som ingalunda är att förakta.

En god dramatisk scène, se der hufvudvilkoret för att Nya theatern skall för Helsingfors och för den odling, hufvudstaden representerar, få sin rätta betydelse. Detta var också den tanke, som lifvade dem, hvilka för första gången anställde en stående trupp å vår theater. Den 28 okt. 1861 började den permanenta scènen å Helsingfors theater sin verksamhet, hvilken, om den också till en del, såsom naturligt var, saknade erfarenhet samt en fast, ledande princip, dock var båtande för en bättre konstutveckling och en förädlad smak och städse skall ihågkommas med glädje och erkänsla. Det var under dessa den Nya theaterns första tider som sorgespelet "Daniel Hjort" för första gången uppfördes och som Runebergs familjemålning "Kan ej" gick öfver tiljan, och i hvilka båda stycken herrar Schwartz och Agardh samt mademoiselle Freja Ryberg firade lysande framgångar. Från denna period fortlefver ännu minnet af äfven andra stycken, såsom "Köpmannen i Venedig", "Förtalet", "En fattig ädling", "Lifvet en dröm", Tyrannen i Padua", "Benvenuto Cellini", "Jag spisar hos min mor", "För mycken glädje", "Borgaren adelsman", "Tadelskolan", "Pudra och pudras", med flere, hvilket vittnar om ett godt sträfvande att gifva repertoiren en riktning mot ett mål utöfver stundens flygtiga förströelse.

Då Nya theatern efter branden 1863, tack vare det lefvande intresset för den dramatiska konsten, ånyo hade rest sig ur sin aska, uppsattes äfven ånyo en stående scène genom den såkallade garantiföreningen, hvilken alltsedan fortfarit att vara ett troget stöd för hufvudstadens dramatiska sträfvanden. Det mål, som dessa sträfvanden hade uppställt för sig, var fortfarande detsamma: en scène, ej blott "til Lyst", utan för sann konst och högre odling. Ordnadt och understödt af denna fasta, ledande princip, fortgick den stående scènens arbete, och det gick framåt, om också icke med stormsteg, så dock märkbart och till det bättre. Detta lugna, säkra fortskridande var dock för en del theatervänner alltför långsamt. Dessa ville se Nya theatern med ens uppträda såsom täflarinna med Stockholm, Köpenhamn, S:t Petersburg. Helsingfors var ju redan en stor stad och dess publik egde rättighet och anspråk på, att äfven ega en verklig storstadscène. Så kom operan och jemte henne krafternas splittring och förfall.

Vi äro ej sådana purister, att vi skulle heltochhållet från den dramatiska scènen utesluta alla lyriska elementer. Vi förorda blott, att dramat måtte blifva hufvudsaken och att åt det lyriska elementet inrymmes endast en tillfällig och underordnad verksamhet. Så eger t. ex. vanligen den dramatiska theatern en och annan röst, hvilken kan användas i operetten och vaudevillen, som kunna ega sin nytta för att åt den stora publiken bereda omvexling i repertoiren. Dertill behöfva inga dyrlejda sångare och sångerskor engageras eller några särskilda kostnader betunga budgeten. Att man härvid kan komma till ganska goda och tillfredsställande resultater, det visade den dramatiska trupp, hvilken under garantiföreningens första år 1867—1868 uppsattes. Jemte en dramatisk repertoire af framstående rikedom och värde inöfvades och spelades då de täcka operetterna "Förlofning vid lyktsken" och "Nürnbergerdockan" samt operan "Muraren", förutom flere smärre sångpjeser, såsom "Min ros i skogen", "Drilléns operett" o. s. v. — Så fort åter operan vill uppträda sjelfständigt och inkräkta på det dramatiska området, blir hon för en god, sin mission motsvarande talscène rent af förderflig, såväl i litterärt och estetiskt som i ekonomiskt hänseende.

Officiela och legala kungörelser.

I Hans Kejserliga Majestäts Höga Namn,
Dess Senat för Einland

Gör veterligt: Hos Kejserliga Senaten har Svenske undersåten Fabriksidkaren Emil Boethius anhållit om patent på åtta år å en af honom uppfunnen och konstruerad pipmaskin för korkskärning i hvilket hänseende jemväl inlemnats ritning och beskrifning öfver uppfinningen.

I anledning af denna ansökning, hvaröfver Manufakturdirektionen affordradt yttrande aflemnat, samt med stöd af Nådiga förordningen den 30 Mars 1876, angående patenträtt i Finland, har Kejserliga Senaten funnit skäligt härigenom tillägga sökanden patent under fem år å berörda pipmaskin enligt den ingifna beskrifningen, hvilken såsom det i uppfinningen nya angifver:

1:o slipapparaten för skärverktyget;

2:o anordningen, hvarigenom såväl pipans rotering som korkremsans fram och tillbakaförande mot pipan åstadkommes med maskinkraft;

3:o fortsättningen af pipan med tillhjelp af konisk hylsa eller rak fläns, samt

4:o tången för remsans fasthållande. hvilken tillika angifver om remsan är tillräckligt tjock för kork af bestämda dimensioner;

så att sökanden må under nämnde tid ega att med andras uteslutande, ensam eller genom andra, öfverallt inom Finland samma uppfinning utöfva, hvarvid han har att ställa sig till efterrättelse ej mindre sagde förordning, än hvad gällande författningar i afseende å tillverkning och försäljning af varor stadga.

Patentinnehafvaren åligger, vid påföljd af patenträttens förlust:

1:o att inom två månader härefter, hvarje månad till trettio dagar räknad, hafva detta patentbref allmänneligen kungjordt genom införande af detsamma tre gånger i Finlands officiela svenska och finska tidningar jemte en beskrifning, likalydande med den, som blifvit patent-ansökningen bifogad;

2:o att inom två år härefter inför Manufakturdirektionen styrka att sökanden är i full utöfning af den patenterade uppfinningen; samt

3:o att sedermera hvarje år under hela patenttiden likaledes hos Manufakturdirektionen styrka att uppfinningen fortfarande begagnas.

Onskar patentinnehafvaren att å annan person patentet öfverlåta, eller öfvergår patentet genom arf å annan person, bör derom anmälas hos Manufakturdirektionen; och skall, i händelse öfverlåtelsen sker till någon utom Finland bosatt person, denne för någon härstädes bosatt man, hvars namn och hemvist böra hos Manufakturdirektionen till inregistrering uppgifvas, utfärda skriftlig fullmakt att i allt hvad patentet angår, å patentinnehafvarens vägnar tala och svara.

Slutligen har Kejserliga Senaten skolat härigenom förklara att detta patentbref icke må anses medföra visshet att uppfinningen är ny eller att den kan med fördel användas. Det alle, som vederbör, till underdånig efterrättelse länder. Helsingfors, den 15 December 1877.

I Hans Kejserliga Majestäts Höga Namn,
Dess Senat för Finland:

E. af FORSELLES. T. THILÉN.
H. MOLANDER. (L. S.) OSCAR NORRMÉN.
Emil Hjelt.

Beskrifning
på Emil Boethius Pipmaskin för korkskärning:

Å närslutne ritning visar fig. 1 maskinens sidoprojektion, fig. 2 dess plan, fig. 3 genomskärning efter linien *B—A* å fig. 1, sedd till venster, fig. 4 genomskärning efter samma linie, sedd till höger, samt fig. 5 slipapparaten.

I. Fig. 5. *A* är slipapparatens ändprojektion, sedd till höger, *B* längdgenomskärning efter linien *a.a*, *C* tvärgenomskärning efter linien *b.b.* och *D* tvärgenomskärning efter linien *c—c*. Slipapparaten består af en hylsa *a*, som är instucken i en slid *b*, försedd med en vertikal plåt *c* mot hvilken, i likhet med hvad fallet är på de äldre maskinerna, korkremsan stödes under korkens skärning. Hylsan *a* har på sin mot pipan vända ände en ringformig öppning de, i hvilken pipan efter skärningen inträder. Denna ringformiga öppning är gjord af en ring *d'*, som är fastskrufvad vid hylsans yttre kant, samt af en rund plåt *e'*, fastskrufvad vid en från hylsan utgående ståndare *f*. Strax bakom denna ringformiga öppning är slipverktyget förlagdt. Det består af en tång *gg'*, fästad på en tapp *h* och försedd med brynena *ii*, fästade vid hvar och en af stänglarne *gg'* samt med en fjäder *k*, som under slipningen trycker brynena mot pipan *l.l* är ställskrufvar, med hvilka brynena inställas. Hylsan *a* har vidare tvenne öppningar *m.m'* för bortledning af de pipan medföljande barksmulorna och sanden.

II. Maskinens anordning för mekanisk drifkraft är utförd på följande sätt. Remskifvorna *nn*, bestående af fast och nollskifva, öfverföra dragkraften till maskinen. De sitta på axeln *o*, som på sin motsatta ände har ett koniskt friktionshjul *p*, hvilket med den koniska friktionsskifvan *g*, fästad på spindeln *r*, för fasthållande af skärverktyget *s*, sätter detta i rotation. Spindeln *r*, är likasom på de äldre pipmaskinerna genomborrad, för att den skurna korken skall kunna falla ut vid änden till venster. Maskinens till och frånslagning sker med remgaffeln *t*, (fig. 1, 2 och 3). På axeln *o* sitter vidare en remskifva *u*, som med dragremmen *uv* öfverför rörelsen till remskifvan *v*, gående på axeln *x*. Denna remskifva *v*, sammankopplas med axeln *x*, genom friktion med en koniskt på axeln *x*, löpande och med en kil dermed förbunden muff *y*, som med tramptilläggnings-mekanismen *z*, föres in i en i remskifvan *v*, anbragt koniskt svarfning. En fjäder befordrar muffens frånkoppling, när arbetarens fot skiljes från trampan. På axeln *x* är fästad en excenterskifva *ä*, som påverkar en friktionsrulle *ä*, fästad vid sliden *b*, för att föra remsan fram mot pipan. En spiralfjäder *ö* åstadkommer, att sliden *b*, ledsagar excenterskifvans periferi under dess rundgående rörelse. Med tillhjelp af denna insättning föres således den mot plåten *c* stödda barkremsan från eller till den roterande pipan, hvarigenom denna remsas rörelse ögonblickligen kan afbrytas eller åter börja.

III. Pipans *s* fastsättning skiljer sig, såsom redan är nämndt, från det vid äldre maskiner brukliga sättet, derigenom att den af mig är försedd med en konisk hylsa, som vid fastsättningen endast behöfver skjutas in i en motsvarande ursvarfning på spindeln *r*. Fastsättnin-

---

dig, sade herr von Maschwitz, i det han skyndsamt gick in i sitt sofrum.

Baronen satte sig i soffan. — Med en likgiltig lätt rörelse drog han brefvet, som låg på bordet, till sig och ständigt hållande i sigte den halfslutna dörren till sidorummet, läste han med säker blick papperets innehåll.

— Det är bra! hviskade han med ett förnöjdt leende; — jag skall hålla honom fast, — han kan bli mycket nyttig.

Den unge mannens steg närmade sig dörren, — baronen låg beqvämt tillbakalutad i soffhörnet.

Herr von Maschwitz bar en elegant civil drägdt, hans ögon lyste feberaktigt.

— Jag är färdig, sade han otåligt, — låtom oss gå, — luften här i rummet qväfver mig.

Lugnt uppsteg baronen.

— Tag med edra penningar, sade han, pekande på den bredvid brefvet liggande sedeln, — ni måste invexla guld.

Herr von Maschwitz fattade tvekande sedeln, som hans far så omsorgsfullt inneslutit i brefvet, — han såg den gamle framför sig, huru han suckande och varsamt tog de mödosamt hopsparade penningarna ur det lilla skrinet, för att sända dem till sonen, på det de skulle blifva en sten till i byggnaden för en lycklig framtid, — ett moln lade sig öfver hans ögon, hans ansigte blef ännu blekare, darrande lade han brefvet i sin skrifbordslåda, påsatte hatten och gick ut med baronen.

Efter en stund inträdde de i den af Berlins förnämaste och elegantaste verld besökta restaurant Borchardt vid fransyska gatan. — Baronen förde den nästan mekaniskt åt hans ledning sig öfverlemnande vännen i en af de små med tunga gröna gardiner behängda nischerna och snart stod på hans beställning framför de unge männen en flaska Champagne i iskylare och ett fat med friska ostron. Hastigt slog baronen uti och i djupa drag drack herr von Maschwitz glas på glas af den kylande drycken, som uppfriskade hans utmattade nerver och hvars fördolda eld snart utgjöt sig i hans ådror och i hans sinne åter väckte det på djupet af hvarje bekymmer och hvarje sorg slumrande hoppet. Snart hemtades den andra flaskan, — herr von Maschwitz panna glödde, — hans ögon gnistrade, — baron von Kronstein förblef kall och lugn, men med outtömlig vältalighet förstod han i sagta, hviskande samtal att för den i alla fibrer af sitt väsende vildt upprörde unge mannen, utmåla gyllene framtidsbilder, hvilka skulle gå i fullbordan, om han med djerf och modig beslutsamhet förmådde tvinga den flyktiga lyckan under sina händers makt. — Han lofvade honom dervid sitt bistånd genom råd och erfarenhet, och herr von Maschwitz, som förut var så djupt nedtryckt, yrkade nu med otålig, väntansfull rörelse på uppbrott, och då de slutligen, undvikande den stora matsalen, lemnade den Borchardt'ska restaurant'ens smårum, var det han som sökte påskynda baronens lugna och jemna steg.

Sextonde kapitlet.

De både unge männen gingo ned för Wilhelmsstrasse, ända till det ställe, der hon i en lätt böjning vänder sig mot Bellealliance-platsen och fullständigt förlorar sin ursprungligen så aristokratiska karakter.

Här lågo gamla och obetydliga hus, endast här och der reste sig mellan desamma en elegantare, modernare bygnad, hvilken föreföll som en fremling i sin omgifning. Här bodde små borgare, arbetare, och till någon del äfven de hörande till de dunkla samhällslagren, hvilka förklarat den rika, lysande och lyckliga verlden krig, och endast kommo i beröring med den, för att genom uppbjudande af så mycken djerfhet och listiga uträkningar, som sällan användas för bättre och edlare ändamål, aflocka denna verld sin tribut — denna tribut, som bildar en genom brottet ålagd skatt, under det från andra sidan det egande och förvärfvande samhället beskattas, för att förskaffa medlen till skydd emot brottet.

Alla dessa klasser hafva vid den nionde aftontimmen, vid hvilken baron von Kronstein och herr von Maschwitz begåfvo sig till denna trakt, ingenting att uträtta på gatan.

De lugne borgarne och arbetarne hafva efter sitt mödosamma dagsverk redan uppsökt sina hviloplatser. De, hvilka genom list och våld bekämpa samhället, äro endera afgångne till skådeplatserna för deras verksamhet eller invänta, för att begynna sitt arbete, den ännu djupare och stillare natten.

De smala trottoirerna på Wilhelmsstrasse voro derföre nästan fullkomligt toma, endast här och der gled en dunkel gestalt, hvars ansigte försvann mellan den uppslagna rockkragen och den djupt nedtryckta hatten, förbi de både männen, eller brusade en dam med långt släp och för gatan föga passande toilette förbi dem, ett ögonblick pröfvande betraktande dem med de svartmålade glänsande ögonen och sedan, då hon ej vann någon uppmärksamhet, med hastiga steg skyndande till de eleganta och lifliga stadsdelarna.

(Forts.)

gen kan äfven ske medelst en rak fläns i stället för en konisk, och göres i detta fall en rak insvarfning i stället för en konisk i mynningen af spindeln. Fastsättningsmuttern spänner då emot den raka flänsen likasom i förra fallet emot den koniska.

IV. Apparaten för remsans fasthållning består af en tång *A* (fig. 1, 2 och 4, hvars centrumtapp *B* och handtag *EE* äro förlagda på baksidan af plåten *c*, i det att skänglarne äro böjda kring plåten *c* och mötas på dennes framsida midt framför pipan *s* och tätt framför slipapparaten *o*, med blott så stort afstånd från hvarandra i deras närmaste ställning, som motsvarar den tunnaste remsa, som kan skäras till kork af en bestämd dimension. Detta afstånd afpassas med ställskrufvarne *GG'* och kan naturligen med den spånen på barkens grofva sida bestämmas tjockare än på dess fina sida.

På grund af denna beskrifning gör jag såsom min uppfinning anspråk på:

Det nya i uppfinningen.

1:o slipapparaten för skärverktyget;

2:o anordningen, hvarigenom såväl pipans rotering som barkremsans fram- och tillbakaförande mot pipan åstadkommes med maskinkraft;

3:o fastsättningen af pipan med tillhjelp af konisk hylsa eller rak fläns; samt

4:o tången för remsans fasthållande, och hvilken tillika angifver, om remsan är tillräckligt tjock för kork af bestämda dimensioner. 302(3—1)

Sedan Kejserliga Senaten den 3 Maj sistlidet år för transport å Statsjernwägarne af hö och halm i pressadt tillstånd tillswidare medgifwit en nedsättning af femtio procent utaf den i gällande Trafiktaxa för skrymmande gods fastställda fraktafgift, har Kejserliga Senaten den 25 nyßwikne Januari funnit godt förordna att den i omförmäld måtto beviljade fraktnedsättningen må utsträckas jemwäl till innewarande år, likwäl med skyldighet för afsändare och emottagare att sjelfwa ombesörja warans lastning och loßning; hwilket wederbörande till kännedom och efterrättelse härigenom meddelas. Helsingfors, å Jernwägsstyrelsen, den 4 Februari 1878.

348(3—2) Enligt befallning:
C. B. Federley.

Häradsrätten i Nerpes sockens tingslag gör weterligt: att förre Bondeenkan Greta Johansdotter Håkans, i Yttermark Österby, blifwit genom beslut af denna dag, såsom oförmögen att gods sitt sjelf wårda satt under förmyndarewård. Nerpes, den 1 December 1877.

På Häradsrättens wägnar:
339 G. G. Aminoff.

Undertecknads flyttningsattest, utfärdad år 1875 af Prosten i Saarijärwi, har förkommit och dödas härmed. Anmärkningar mot min frejd böra inom lagenlig tid anmälas hos Pastorsembetet i Wintala. Wintala den 18 Januari 1878.

354(3—1) Johannes Mattsson Ahonen.

I anseende dertill att undertecknad i flere år wistats utom min hemort, Karunki församling, samt sedermera blifwit enka efter f. d. soldaten Zakris Efraimsson Koiwu, får jag härmedelst uppmana den eller dem, hwilka mot undertecknads frejd i ett eller annat afseende, äfwensom för öfrigt mot hinderlöshet till äktenskap, hafwa att anmärka, att anmälan derom hos Pastorsembetet i förenämnda församling göra inom natt och år efter det denna annons blifwit i allmänna tidningarna, såwäl å swenska som finska språket publicerad. Karunki den 19 Januari 1878.

Beata Isaksdotter Koiwu
eller Roppola.
F. d. soldatsenka från
279(3—2) Karunki socken.

Lediga tjenster.

Hugade kompetente sökande till ledige baningeniörstjensten uti Åbo—Tojala distrikt af Åbo—Tammerfors—Tawastehus jernwäg och ledige äldre bokhållaretjensten wid Jernwägsstyrelsens statistiska kontor uppmanas härmedelst att inom fjortan dagar härefter, denna dag dock oräknad, före klockan tolf på dagen, till Jernwägsstyrelsen ingifwa sina af behörigen styrkta tjensteförteckningar åtföljda ansökningar om dessa tjenster. Helsingfors, å Jernwägsstyrelsen, den 1 Februari 1878. Enligt befallning:

323(3—3) C. B. Federley.

Kapellanstjensterna i Rautio och Uleå-Salö warda härmedelst ledig anslagna att hos Domkapitlet ansökas inom nittio dagar från och med denna dag. Kuopio Domkapitel, den 31 Januari 1878.

350(3—1) Ex officio:
J. W. Calamnius.

Årsproklama-, konkurs- och fordringsmål.

Sedan Häradsrätten i Birkkala sockens och Ylöjärwi kapells tingslag, uppå ansökan af Landthushållaren Elieser Johansson, wid innewarande års hösteting den 29 sistlidne November i konkurstillstånd försatt förre Bonden Berndt Henriksson Heikkilä, från Kankaantaka by af sagde socken, och dennes hustru Antoinette Grönroos, warda samtliga bemälde makars så kände som okände borgenärer, jemlikt Häradsrättens denna dag fattade beslut, kallade och stämde att å första rättegångsdagen af nästkommande års winterting i berörde tingslag senast före klockan sju på aftonen inför Häradsrätten sig infinna, för att sina hos bemälde makar egande fordringar anmäla och bewaka samt med hwarandra twista om bättre rätt till de afträdda tillgångarna i den ordning och wid det äfwentyr kejserliga konkursstadgan af den 9 November 1868 föreskrifwer. Birkkala den 20 December 1877.

På Häradsrättens wägnar:
Axel Zidbäck.
336(3—1) F:d.

Sedan Landthandlanden Frans Johan Leonard Ekman, från Mörby by i Hammarlands socken, uti en till Domhafwanden å orten den 31 December 1877 twefallt ingifwen skrift anhållit att till sine borgenärers förnöjande på en gång få afstå sin egendom och hans hustru Lydia Ekman uti en i dag till Häradsrätten uti sagde och Eckerö socknars tingslag inlemnad skrift yrkat att från bemälde makars bo få undanskifta särskild egendom, som wore henne enskildt tillhörig, har Häradsrätten genom i dag utfärdad offentlig stemning kallat Landthandlanden Ekmans samtlige borgenärer att före klockan sju eftermiddagen å andra rättegångsdagen af innewarande års lagtima ting i sagde tingslag, hwilket ting börjas den tjugusjette (26) nästinstundande Mars och hålles å tingstället i Frebbenby by, inför Häradsrätten sig inställa för att yttra sig öfwer ofwannämnde ansökningar samt sine i konkursboet egande fordringar så anmäla och bewaka som kejserliga konkursstadgan den 9 November 1868 föreskrifwer, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne; hwilket härigenom kungöres. Hammarland den 18 Januari 1878.

På Häradsrättens wägnar:
E. Engdahl. 310(3—2)

I anledning af wederbörande sterbhusdelegares ansökning om afträdes- och urarfwaförmon efter Sytningsmannen Johan Johansson Perämäki, från Hakola by i Alahärmä socken, warda bemälde Johan Perämäkis samtlige fordringsegare i enlighet med Häradsrättens i nämnde samt Kauhawa och Ylihärmä socknars tingslag denne dag fattade beslut, härmedelst kallade och stämde till andra rättegångsdagen af det den 12 Mars 1878 uti sagda tingslag sin början tagande lagtima winterting, för att då, innan klockan sju om aftonen, sig hos Häradsrätten inställa, för att öfwer berörda ansökning höras och sina fordringar uti Johan Perämäkis bo så anmäla och bewaka, som i konkursstadgan af den 9 November 1868 säges. Ylihärmä den 4 December 1877.

På Häradsrättens wägnar:
V. Em. Liljeblad.
F:d. 331(3—2)

I anledning af Landthandlanden Josef Salins den 15 innewarande Januari gjorda ansökning att få upplåta all sin egendom till sine borgenärers förnöjande och i enlighet med Häradsrättens i Kauhawa, Alahärmä och Ylihärmä socknars tingslag denne dag derom widtagna beslut, stemmes och kallas härmedelst Landthandlanden Salins samtliga borgenärer att den femtonde (15) instundande Maj, innan klockan sju på aftonen, sig inställa inför bemälde rätt och sina fordringar så anmäla och bewaka, som i Kejserliga konkursstadgan af den 9 November 1868 säges, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne. Tingstället Pöyhönen hemman i sistnämnda sockens Kukikylä by, den 27 Januari 1878.

På Häradsrättens wägnar:
344(3—1) E. A. Castrén.

I anledning af Justitierådmannen Olof Fredrik Aspelunds, i egenskap af utsedd utredningsman i aflidne Bokbindareåldermannen Johan Olanders bo, uti en i dag hit ingifwen skrift gjorda ansökning om årsstämning efter bemälde aflidne, har Rådstufwurätten genom i dag utfärdad offentlig stämning kallat Bokbindare åldermannen Olanders samtlige, så weterlige som okände borgenärer, att på upprop sista helgfria måndag i Februari månad nästinstundande år 1879, före klockan tolf på dagen, antingen sjelfwe eller genom laglige ombud infinna sig härstädes samt sina fordringar i den aflidnes bo inför Rådstufwurättens andra afdelning anmäla, på sätt och wid det äfwentyr kejserliga förordningen den 9 November 1868 angående årsstämning påbjuder; hwilket första gången kungöres. Åbo Rådhus, den 21 Januari 1878.

343((3—1) Ex officio:
Carl Arw. Tollet.

I anledning af Handlandeenkan Maria Tschusoffs den 8 i denna månad hos Rådstufwurätten gjorda ansökning om årsstemning efter sin aflidne man Handlanden Wasili Tschusoff, har Rådstufwurätten genom denna dag utfärdad offentlig stemning kallat och stemt Handlanden Tschusoffs fordringsegare, att måndagen den 15 April nästkommande år 1878, före klockan tolf på dagen sig hos Rådstufwurätten inställa och sina fordringar så anmäla och bewaka som uti nådiga stadgan angående årsstemning, gifwen den 9 November 1868 föreskrifwes; hwilket tredje gången tillkännagifwes. Wiborgs Rådhus, den 14 Mars 1877.

1211(3—3) Ex officio:
Adolf Mesterton.
F:d.

I anledning af Handlanden Gustaf Edward Törnqwists, å handelsfirman Törnqwist et Co:s wägnar, hos Rådstufwurätten härstädes gjorda anhållan, att till förbemälda firmas borgenärer på en gång få afträda all firman tillhörig egendom, warda sagde firmas samtlige så kände som okände borgenärer härmedels kallade att måndagen den 8 April nästkommande år 1878, klockan elfwa och sist före tolf på dagen, inför Rådstufwurätten sig infinna och sina fordringar uti berörde, den 10 i denna månad började konkurs, så anmäla och bewaka, som i kejserliga konkursstadgan af den 9 November 1868 föreskrifwes, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne; hwilket första gången kungöres. Borgå den 24 December 1877.

I anseende till Borgmästaren Carl Magnus Holms jäfwighet,
På Rådstufwurättens wägnar:
Theod. Lindh. 334(3—1)

Jemlikt Rådstufwurättens i Borgå stad denne dag fattade beslut i anledning af Skeppsbyggmästaren Abraham Anderssons, från sagde stad, ansökning att få till sine borgenärers förnöjande afstå all sin egendom, warda Skeppsbyggmästaren Anderssons samtlige så weterlige som okände borgenärer härigenom kallade och stemde, att thorsdagen den tjuguåttonde (28) Mars nästkommande år 1878 före klockan tolf på dagen hos Rådstufwurätten sig infinna och sina fordringar så anmäla och bewaka, som i kejserliga konkursstadgan den 9 November 1868 föreskrifwes, wid förlust af all rätt till betalning ur det afträdda boet. Borgå Rådhus, den 11 December 1877.

På Rådstufwurättens wägnar:
Karl Bergbom.
F:d. 346(3—1)

Jemlikt Rådstufwurättens derom i dag fattade beslut kallas och stämmes i denna stad aflidne Målaremästaren Mats Leander Rönnqwists samtlige så kände som okände borgenärer att måndagen den 11 Mars nästkommande år före klockan tolf på dagen sina uti bemälde aflidnes till konkurs upplåtna bo egande fordringar uppgifwa och bewaka på sätt och wid det äfwentyr kejserliga konkursstadgan af den 9 November 1868 innehåller. Ekenäs Rådhus, den 3 December 1877.

På Rådstufwurättens wägnar:
297(3 2) Karl Hammar.

Uti en den 16 innewarande Januari till Rådstufwurätten ingifwen skrift hafwa aflidne Kronolänsmannen i Lappfjerd socken, Expeditionsfogden Gustaf Starckes rättsinnehafware: deß efterlemnade enka Kristina Fredrika Starcke och bemälde makars i äktenskapet sammanaflade barn: sonen Vicekronolänsmannen Fredrik August Starcke samt döttrarne: Charlotta Henrika, enka efter aflidne Handlanden Carl Gustaf Hydén, Hilda Amalia, gift med Sjökapten Frans Oskar Hillström, Maria Sofia, gift med Bokhållaren Frans Gustafsson och Alwina Elisabet, gift med t. f. Stadsnotarien Swante Fredrik Blomqwist, de trenne sistnämnde genom sina bemälde män och målsmän, anhållit om årsstämning å Expeditionsfogden Starckes möjliga borgenärer; och warda jemlikt Rådstufwurättens denna dag derom widtagna beslut aflidne Expeditionsfogden Starckes samtlige fordringsegare härmed kallade och stämde att första helgfria måndag i Februari, nästkommande år 1879, före klockan tolf på dagen, hos Rådstufwurätten sig infinna och sina fordringar i makarne Starckes bo anmäla på sätt och wid det äfwentyr kejserliga förordningen om preskription i fordringsmål och om årsstämning af den 9 November 1868 närmare innehåller. Kristinestads Rådhus, den 21 Januari 1878.

På Rådstufwurättens wägnar:
338(3—1) Carl Aspelund.

I anledning af aflidne Handlanden i denna stad Filosofiemagistern Fredrik Gustaf Silckes sterbhusdelegares, dennes broder Herr Kapellanen i Wehmo socken Johan Petter Silckes den 4 i denna månad till Rådstufwurätten twefaldt ingifna ansökning att få med tillgodonjutande af afträdes- och urarfwaförmon efter bemälde aflidne, till hans borgenärers förnöjande upplåta all hans efterlemnade egendom, med undantag af särskilda uppgifna lösöreperseдlar, har Rådstufwurätten genom i dag utfärdad offentlig stemning kallat Filosofiemagistern Silckes samtlige borgenärer att måndagen den tjugusjunde (27) nästkommande Maj, före klockan tolf på dagen, infinna sig inför Rådstufwurätten för att öfwer berörde ansökning sig yttra, sina fordringar i Magistern Silckes bo uppgifwa och styrka samt med hwarandra twista om bättre rätt till betalning för desamma på sätt och wid det äfwentyr kejserlige konkursstadgan af den 9 November 1868 innehåller; hwilket härigenom första gången kungöres. Nystads Rådhus, den 30 Januari 1878.

På Rådstufwurättens wägnar:
August Rosendal.
337(3—1) F:d.

Borgenärerne uti Boktryckaren Theodor Sederholms konkurs kallas härmedelst till sammanträde i härwarande Societetshus onsdagen den 20 innewarande Februari kl. 7 e. m. för att öfwerlägga och besluta om:

1:o) sättet för konkursboets förwaltning och realisering.

2:o) Cessionantens underhåll.

3:o) huruwida konkursmassan wil på uppgifna wilkor tillösa sig twå lifförsäkringspolicer uti Brand- och Lifförsäkringsaktiebolaget Swea, hwilka policer blifwit af Boktryckaren Sederholm lemnade såsom säkerhet åt annan person för ingångna borgesförbindelser för Sederholm.

4:o) godemannens arwode m. fl. andra boet rörande angelägenheter.

Och erinras wederbörande om konkurslagens föreskrift att frånwarande borgenärer få åtnöjas med de närwarandes beslut. Helsingfors, den 4 Februari 1878.

332(3—2) Godemannen i konkursen.

Borgenärssammanträde.

Borgenärerne i Landthandlanden Josef Salins till konkurs upplåtna bo behagade sammanträda i konkursboets gård å Frändila hemman i Kauhawa socken måndagen den 25 Februari innewarande år kl. 10 föremiddagen för att öfwerlägga och besluta angående sättet för egendomens realisering jemte öfriga massan rörande angelägenheter; och erinras att de frånwarande få åtnöja sig med de närwarandes beslut. Nykarleby den 29 Januari 1878.

A. Hägglund. Carl Nylund. Josef Salin.
Gode män. 335(3—1)

Testaments- och arfsangelägenheter.

För mig okände arfwingar till aflidne Drängen Johan Ewasson, född i Hollola socken som härstädes aflidit, anmodas att inom natt och år härefter anmäla sig hos Rådstufwurätten härstädes till utbekommande af hans qwarlåtenskap Helsingfors den 26 Januari 1878. A. Hellman.

255(3—3) Formans-ålderman.

Auktioner.

Jemlikt Herr Guvernörens öfwer Kuopio län den 13 September 1876 gifna utslag, kommer, så framt laga hinder icke möter, Bonden Petter Rouwinens en fjerdedel af skattehemmanet n:o 5 i Brawilacks by, Bräkylä socken och sagde län, måndagen den 29 nästkommande April, genom exekutiv auktion, att å stället försäljas till gäldande af Torparen Kalle Kolehmainens uti lägenheten intecknade fordran; hwarom hugade köpare och öfrige wederbörande härmed underrättas. Libelits härads Kronofogekontor, den 25 Januari 1878.

312(3—2) C. M. Walldén.

Åtskilliga föremål, såsom sönderbråkadt jern, malm och stål äfwensom gammalt tåg wirke o. s. w. som kommer att försäljas ur Sweaborgs Hamn-Styrelsens magasiner, kommer auktion att förrättas å nämnde Hamn-Styrelsens sessionsrum å Skatudden den (13) 25 Februari innewarande år, klockan 1 på dagen och öfwerbjudningsauktionen tre dagar derefter, d. ä. den (17 Februari) 1 Mars, å nämnde timme.

Hugade spekulanter inbjudes att taga kännedom af de förberedande wilkoren å denna Hamn-Styrelse samt å föremålen uti deß magasiner, alla dagar förutom helg- och tabelldagar från klockan 11—2 på dagen, samt till auktionerne å de bestämda tider. Helsingfors, den (18) 30 Januari 1878.

Sweaborgs Hamnkommendör,
Kaptenen af 1:a rangen Osetroff.
299(3—2) Kansliföreståndare A. Terentjeff.

Enskilda notifikationer.

Diverse.

Till ordinarie bolagsstämma behagade herrar Aktionärer i Uleåborgs Ångfartygs-Aktiebolag sammankomma i Societetshuset i denna stad fredagen den 8 instundande Mars kl. 6 e. m.

278(3—3) Direktionen.

Bolagsstämma.

Aktionärerne uti **Åbo Teaterhus-Aktiebolag** kallas härmedelst till ordinarie bolagsstämma, som hålles i Teaterns foyer, **lördagen den 23 instundande Mars kl. 5 e. m.** för att handlägga de ärender bolagets stadgar föreskrifwa. Åbo, den 22 Januari 1878.

313(3—1) Direktionen.

Ordinarie Bolagsstämma.

Aktionärerne uti Uleåborgs Tryckeri-Aktiebolag behagade sammanträda till ordinarie bolagsstämma, tisdagen den 19 Februari 1878 kl. 6 e. m. å Societetshuset i Uleåborg.

Direktionen. 330(3—2)

Meteorologiska observationer.

Febr. 6.	kl. 7 f. m.	kl. 2 e. m.	kl. 9 e. m.
Barom., Millimeter	754,9	757,6	759,2
Therm., C. skala	+ 2,0	+ 3,0	+ 2.0
Vindens rigtning	VNV	V	VNV
„ styrka	1	1	2
Himlahvalfv. uts.	0	4	0

Temperaturens lägsta stånd . . . . . + 1,9.
„ högsta „ . . . . . + 3,0.
Nederbörd. Millimeter . . . . 0,00.

Kursnoteringar.

Finlands Bank, den 6 Februari 1878.

		Fmk. Wexelkurs.	Fmk. Diskontkurs.	
S:t Petersburg	7 dd.	283: —	273: —	pr 100 rub.
London	90 dd.	25: 55	25: 40	pr Liv. Sterl.
Paris	90 dd.	101. 50	100: 60	
Hamburg	90 dd. Rm:	125: —	124: —	pr 100.
Amsterdam	90 dd.	210: 20	208: 50	pr 100.
Stockholm	3 dd.	141: 50	140: 70	pr 100.

S:t Petersburg, den 24 Jan. g. st. 1878.

London 26 7/16, 1/2, 3/8. — Amsterdam 134, 133¼. — Hamburg 226. 225, 225½. — Paris 278, 377¾. — Halfimperial 7: 53. — Diskonto 3½—4½.

Anmälde resande.

Den 6 Febr. Baron Hisinger fr. Brödtorp, agent. Wehr fr. Hamburg, i Societetshuset; ing. Carstens fr. Sawolaks, hr Fellman m. fru fr. Österbotten, kontor:ne Parwiainen fr. J:kylä och Rostedt m. fru fr. W:borg, i hotel Wilhelmsbad; mademois. Hamberg fr. Lowisa, Konstantinsgtn 21.

Statsjernwägarne i Finland.

Tidtabell för bantågen från och med den 1 December (19 November) 1877 tillswidare.

Wiborg—S:t P:burg. N:o 1.			**S:t P:burg—Wiborg. N:o 2.**		
Wiborg	afg.	7 f. m	S:t P:burg	afg.	6,15 e. m.
S:t P:burg	ank.	11,15 „	Wiborg	ank.	10,18 „
H:fors—S:t P:burg. N:o 3.			**S:t P:burg—H:fors. N:o 4.**		
Helsingfors	afg.	8,30 f. m.	S:t P:burg	afg.	9 f. m.
Riihimäki	„	11,7 „	Wiborg	„	1,9 e. m.
Lahtis	„	12,59 e. m.	Lahtis	„	6,23 „
Wiborg	„	7,8 „	Riihimäki	„	8,22 „
S:t P:burg	ank.	11,25 „	Helsingfors	ank.	10,40 „
Helsingfors—T:hus. N:o 5.			**T:hus—H:fors. N:o 6.**		
Helsingfors	afg.	5,45 e. m.	Tawastehus	afg.	8,50 f. m.
Tawastehus	ank.	9,35 „	Helsingfors	ank.	12,30 e. m.
Helsingfors—Åbo. N:o 3 och 51.			**Åbo—Helsingfors. N:o 52 och 4.**		
Helsingfors	afg.	8,30 f. m.	Åbo	afg.	1 e. m.
Riihimäki	„	11,15 „	Toijala	„	5,19 „
Tawastehus	„	12,35 e. m.	Tawastehus	„	6,40 „
Toijala	„	2,9 „	Riihimäki	„	8,22 „
Åbo	ank.	6,5 „	Helsingfors	ank.	10,40 „
H:fors—T:fors. N:o 3, 51 och 81.			**T:fors—H:fors. N:o 82, 52 och 4.**		
Helsingfors	afg.	8,30 f. m.	Tammerfors	afg.	3,55 e. m.
Riihimäki	„	11,15 „	Toijala	„	5,19 „
Toijala	„	1,54 e. m.	Riihimäki	„	8,22 „
Tammerfors	ank.	3,10 „	Helsingfors	ank.	10,40 „
H:fors—Hangö. N:o 3 och 92.			**Hangö—H:fors. N:o 91 och 6.**		
Helsingfors	afg.	8,30 f. m.	Hangö	afg.	5,15 f. m.
Hywinge	„	11, „	Ekenäs	„	6,18 „
Ekenäs	„	2,56 e. m.	Hywinge	„	10,39 „
Hangö	ank.	3,56 „	Helsingfors	ank.	12,30 e. m.
Åbo—T:fors. N:o 52 och 181.			**T:fors—Åbo. N:o 182 och 51.**		
Åbo	afg.	1 e. m.	Tammerfors	afg.	10,30 f. m.
Toijala	„	5,30 „	Toijala	„	2,9 e. m.
Tammerfors	ank.	7,50 „	Åbo	ank.	6,5 „
T:hus—S:t P:burg. N:o 6 och 3.			**S:t P:burg—T:hus. N:o 4 och 5.**		
Tawastehus	afg.	8,50 f. m.	S:t P:burg	afg.	8,30 f. m.
Riihimäki	„	11,7 „	Riihimäki	„	8,29 e. m.
S:t P:burg	ank.	11,25 e. m.	Tawastehus	ank.	9,35 „
Hangö—S:t P:burg. N:o 91 och 3.			**T:hus—Hangö. N:o 6 och 92.**		
Hangö	afg.	5,15 f. m.	Tawastehus	afg.	8,50 f. m.
Hywinge	„	10,34 „	Hywinge	„	11 „
S:t P:burg	ank.	11,25 e. m.	Hangö	ank.	3,56 e. m

Obs. Från Hangö med N:o 91, från Hywinge med N:o 3 och från Riihimäki med N:o 51 till Tawastehus, Tammerfors och Åbo.

Bantågens gång är wester om Kaipiais efter Helsingfors och öster om Kaipiais efter S:t Petersburgs tid.

Fullständiga tidtabeller för passagerartågen försäljas å alla jernwägsstationer.

G. Strömberg.
J. W. Stjernschantz.

☞ Med dagens nummer följer bihang.

Helsingfors,
tryckt hos J. Simelii arfwingar 1878.

Bihang till Finlands Allmänna Tidning N° 32.

Icke-Officiela Afdelningen.

Blandade ämnen.

Uti ett bref från Madrid till Figaro läses bland annat följande:

Hos den guldsmed, som utfört den af konungen åt sin gemål skänkta kronan, kunde jag beundra denna femhundratusen francs värda present. Så bländande diamanternas eld än är skola de dock hafva svårt att fördunkla glansen i Dona Mercedes lifliga och kloka ögon. Ett trehundratusen francs värdt halssmycke, bestående af fyratio perlor, stora som nötter, örhängen och många silfverserviser fullända denna till en million francs uppgående kungliga beställning.

De utländska makternes sändebud anlände nyligen. Samma tåg, som hemtade hit amiral Fourichon, medförde äfven dennes galavagn — en f. d. kejserlig vagn, från hvars dörrar det kejserliga vapnet blifvit utplånadt. Detta åkdon kommer att deltaga i det af 200 vagnar bestående bröllopståget om onsdag. Aldrig torde här så stor lyx i livréer, anspann och seldon någonsin förut hafva utvecklats. De till det kungliga bröllopet inbjudna granders vagnar skola påminna om den i sagorna beskrifna prakten om "Tusen och en natts" otroliga bröllop.

För öfrigt så skötes ekipagerna synnerligen väl i Madrid; jag har på "Retiro" (stadens Boulogner skog) beundrat landauer och kupéer, tillhöriga parkens habituéer. Jag har mött' victorian uti hvilken Pavia, den ryktbara Pavia rökte en cigar, och furstinnan Medina-Coelis vagn, hon, som af en tallskog, hvars omkrets är 50 mil, har så stora inkomster, att hon kan bygga och underhålla tjugo palatser, tusen tjenare, tvåhundra hästar, m. m. Jag såg äfven furst Óssuna i sin kupé; den stackars ädlingen är ruinerad. Han har blott sjuhundratjugutusen francs årlig ränta.

Se här vidare furst Santonia, en grand af Spanien af färskt datum. Vagnen i hvilken han skall begifva sig till konungens bröllop kostade 50,000 frcs. Vidare har han för detta tillfälle köpt sig sex hästar för femtusen louisd'orer, och furstinnan, hans gemål, har bestält i Paris en klädning af Alençon-spetsar, garnerad med perlor till ett värde af 60,000 fr. Jag tillägger att furstinnan Santonia är rikets mest välgörande fruntimmer. För arbetshus, barnkrubbor, badhus, hospitaler, skolor och dylika välgörande inrättningar har hon uppoffrat flere millioner Hattmakarens hustru minnes de svåra tider då hon hjelpte sin man vid början af dennes verksamhet. Ja, I hafven läst rätt! Furst Santonia har varit hattmakare. Efter att hafva öppnat en liten boda, erhöll han beställningar för arméns behof och hade snart förvärfvat sig en af dessa förmögenheter, hvilka icke med siffror kunna bestämmas. Han stälde sina kassakistor till Isabellas sons disposition, långt förrän denna blef konung, och Alfons XII, som ihågkom de tjenster han bevisat prinsen af Asturien, utnämnde honom till grand af Spanien.

En skön furstinna, hvars anor gå väl flere sekel tillbaka i tiden, sade, i det hon gjorde en anspelning på den en grand tillkommande rätt att stå med betäckt hufvud inför sin konung:

"Den gode Santonio har satt hattar på så mångas hufvud att det är välförtjent att han får hålla sin på sig."

— Den 24 januari afsjöngs ett högtidligt Te Deum i det kungl. kapellet San-Isidro, en stor kyrka hörande till den stora basilikan San-Andrès och ett verkligt museum, uppfyldt med spanska mästares taflor. Messan var föranstaldtad af Madrids auktoriteter och provinsernas deputerade. Hofvet bivistade den, med undantag af konungen och drottningen, som icke visade sig före mottagningen å kungl. slottet.

Denna mottagning begynte kl. 3 i slottets tronsal.

Konungen var iklädd full generalkaptens uniform med sina ordnar och band. Drottningen stor hofdrägt: klädning af ljusrödt faille med spetsar.

Hon bar en kunglig krona af diamanter, en skänk af don Frans d'Assisse, och mantel af röd sammet med guldbroderier och hermelinfoder, sänd af drottning Isabella, som låtit förfärdiga den i Paris och derföre betalt etthundrafyratiotusen francs.

De båda nygifta stodo på estraden framför tronen.

Omkring tronen stodo konungens generalstab, ministrarne, de höga embetsmännen, drottningens hof och tjugufyra hofdamer, de utländska makternas utomordentliga sändebud, diplomatiska kåren, generalerne, senatorerne och de deputerade från alla partier.

I dag på eftermiddagen uppstiger ballongen "Globos", under ledning af hr L. Godard, son till den berömde aeronauten J. Godard. Han lärer vara tjugofem år gammal och har redan företagit 75 luftseglingar.

Uppstigandet skulle ske på Prado, Madridboernes förnämsta promenad, men man befarade olyckshändelser, hvarför konungen lät tillsäga hr Godard, att uppstigandet skulle ske på Campo del Moro, midt emot slottet, dit folket ej kan intränga. Blott de inbjudna fingo åse förberedelserna för ballongens lyftande. Folkhoparne, som samlat sig i närheten, fingo invänta det traditionella "Lossa öfverallt" för att se aerostaten, som höjde sig följd af åskådarnes bifallsyttringar.

Den mäter 700 kub. mètres och är af siden i de spanska färgerna; vid sidorna bär den en fallskärm, jemväl af siden, som har en yta af åttatio qv. mètres. Ankaret väger femton kilos och korgen har en yta af half annan qv. mètre.

På aftonen middag på slottet, gratis representationer på alla teatrar och illumination.

Officiela och legala kungörelser.

I Hans Kejserliga Majestäts Höga Namn,
Dess Senat för Finland.

Gör veterligt: Hos Kejserliga Senaten har Svenske undersåten, Fabriksidkaren Emil Boetius anhållit om patent på sju år å en af honom uppfunnen och konstruerad remsmaskin för korkskärning i hvilket hänseende jemväl inlemnats ritning och beskrifning öfver uppfinningen.

I anledning af denna ansökning, hvaröfver Manufakturdirektionen affordradt yttrande aflemnat, samt med stöd af Nådiga förordningen den 30 Mars 1876, angående patenträtt i Finland, har Kejserliga Senaten funnit skäligt härigenom tillägga sökanden patent under fem år å berörda remsmaskin enligt den ingifna beskrifningen, hvilken såsom det nya i uppfinningen angifver:

1:o de med slipvalsar försedda roterande cirkelknifvarna, och

2:o apparaten för korkens införande, bestående af valsarna B och A, äfvensom anordningen af ramen E med tillhörande delar; så att sökanden må under nämnde tid ega att med andras uteslutande, ensam eller genom andra, öfverallt inom Finland samma uppfinning utöfva, hvarvid han har att ställa sig till efterrättelse ej mindre sagde förordning, än hvad gällande författningar i afseende å tillverkning och försäljning af varor stadga.

Patentinnehafvaren åligger, vid påföljd af patenträttens förlust:

1:o att inom två månader härefter, hvarje månad till trettio dagar räknad, hafva detta patentbref allmänneligen kungjordt genom införande af detsamma tre gånger i Finlands officiela svenska och finska tidningar jemte en beskrifning, likalydande med den, som blifvit patentansökningen bifogad;

2:o att inom två år härefter inför Manufakturdirektionen styrka att sökanden är i full utöfning af den patenterade uppfinningen; samt

3:o att sedermera hvarje år under hela patenttiden likaledes hos Manufakturdirektionen styrka att uppfinningen fortfarande begagnas.

Önskar patentinnehafvaren att å annan person patentet öfverlåta, eller öfvergår patentet genom arf å annan person, bör derom anmälas hos Manufakturdirektionen; och skall, i händelse öfverlåtelsen sker till någon utom Finland bosatt person, denne för någon härstädes bosatt man, hvars namn och hemvist böra hos Manufakturdirektionen till inregistrering uppgifvas, utfärda skriftlig fullmakt att i allt hvad patentet angår, å patentinnehafvarens vägnar tala och svara.

Slutligen har Kejserliga Senaten skolat härigenom förklara att detta patentbref icke må anses medföra visshet att uppfinningen är ny eller att den kan med fördel användas. Det alle, som vederbör, till underdånig efterrättelse länder. Helsingfors, den 15 December 1877.

I Hans Kejserliga Majestäts Höga Namn,
Dess Senat för Finland:

E. af FORSELLES. T. THILÉN.
H. MOLANDER. (L. S.) OSCAR NORRMÉN.
Emil Hjelt.

Beskrifning

på Emil Boethius Remsmaskin för korkskärning:

Å närslutne ritningar, bladen 1, 2 och 3 beteckna *AA* och *BB'* matarevalsar, hvilka framföra korkskifvan mot knifven *C*, som består af en på den roterande axeln *C* fastskrufvad, cirkelrund skifva med skarpslipad egg. *DD'* äro roterande valsar med vidfästade ringar af läder *dd* för knifvens slipning. Valsarne *AA'* knifven *C* och slipvalsarne *DD'* hafva sina tappar och lager i en omkring axeln *F* rörlig ram *E*. Axeln *F* ligger nemligen i lagren *ff'* som äro fästade vid ställbara armar, hvilka utgå från sidan på maskinställningen, och äro dessa lager *ff*, utvändigt afsvarfvade samt bilda alltså rotationstappar för ramen *E*. Genom remmen *fg* öfverföras rörelsen från maskinens hufvudaxel *G* till axeln *F*, genom remmen *fc* till knifaxeln *c* samt genom snörena *df*, *df'* från axeln *F* till slipvalsarne *DD'*. De undre valsarne *BB* hvilka sitta på axeln *b* och äro delade för att lemna rum för knifven, erhålla äfven genom remmen *bg* sin rörelse från hufvudaxeln *G*. En på änden af axeln *b* sittande vals *B''* tjenar att underlätta införandet af de långa korkskifvorna. De öfre valsarne *AA'* hvilka sitta hvar och en på sina oberoende tappar *aa'*, hafva icke någon sjelfständig rörelse utan följa blott korkskifvans. *K* är en lineal, placerad parallelt med knifven *C*, och har till ändamål att bestämma bredden på remsan. Denna lineal sitter bredvid en styrinrättning *k*, hvilken inställas genom en skruf medelst ett derpå sittande hjul, så att linealen kommer på olika afstånd från knifven. Före afskärningen bestämmes detta afstånd med hänsyn till remsans tillämnade bredd.

På grund af denna beskrifning gör jag såsom min uppfinning anspråk på:

Det nya i uppfinningen.

1:o de med slipvalsar försedda roterande cirkelknifvarne, hvilka äfven kunna användas till andra ändamål, såsom pappers- och pappskärning m. m., och gäller denna patentansökan äfven för deras användning i allmänhet; samt

2:o apparaten för korkens införande, bestående af valsarne *B* och *A*, äfvensom anordningen af ramen *E* med tillhörande delar.

303 (3—1)

I Hans Kejserliga Majestäts
Höga Namn, Dess Senat för Finland.

Gör veterligt. Hos Kejserliga Senaten har Hedersborgaren och Handlanden af 1:sta gillet i S:t Petersburg Michael Friedland anhållit om patent på tio år å en af honom uppfunnen ny konstruktion af en roterande ångmaskin med variabel expansion, roterande kolf och sidolock i hvilket hänseende jemväl inlemnats ritning och beskrifning öfver uppfinningen.

I anledning af denna ansökan: hvaröfver Manufakturdirektionen affordrat yttrande aflemnat samt med stöd af nådiga förordningen den 30 Mars 1876, angående patenträtt i Finland har Kejserliga Senaten funnit skäligt härigenom tillägga, sökanden patent under fem år å berörde roterande ångmaskin, enligt den ingifna beskrifningen, hvilken såsom nytt i uppfinningen angifver:

1:o) maskinens hela anordning;

2:o) konstruktionen att hålla kolfvens sidoytor fortfarande täta;

3:o) den föränderliga expansions och slidregleringen;

4:o) anordningen af in- och utströmningskanalerna, samt.

5:o) konstruktions tillämpning å exhaustorer, fläktar och pumpar;

så att sökanden må under nämnde tid ega med andras uteslutande, ensam eller genom andra, öfverallt inom Finland, samma uppfinning utöfva, hvarvid han har att ställa sig till efterrättelse ej mindre sagde förordning, än hvad gällande författningar i afseende å tillverkning och försäljning af varor stadga.

Patentinnehafvaren åligger, vid påföljd af patenträttens förlust:

1:o att inom två månader härefter, hvarje månad till trettio dagar räknad, hafva detta patentbref allmänneligen kungjordt genom införande af detsammn tre gånger i Finlands officiela svenska och finska tidningar jemte en beskrifning, likalydande med den, som blifvit patentansökningen bifogad:

2:o) att inom två år härefter inför Manufakturdirektionen styrka att sökanden är i full utöfning af den patenterade uppfinningen: samt:

3:o) att sedermera hvarje år under hela patenttiden likaledes hos Manufakturdirektionen styrka att uppfinningen fortfarande begagnas.

Önskar patentinnehafvaren att å annan person patentet öfverlåta, eller öfvergår patentet genom arf å annan person, bör derom anmälas hos Manufakturdirektionen, och skall, i händelse att öfverlåtelsen sker till någon utom Finland bosatt person, denne för någon härstädes bosatt man hvars namn och hemvist böra hos Manufakturdirektionen till inregistrering uppgifvas, utfärda skriftlig fullmakt att i allt hvad patentet angår, å patentinnehafvarens vägnar tala och svara.

Slutligen har Kejserliga Senaten skolat härigenom förklara att detta patentbref icke må anses medföra visshet att uppfinningen är ny eller att den kan med fördel användas. Det alle, som vederbör, till underdånig efterrättelse länder. Helsingfors, den 15 December 1877.

I Hans Kejserliga Majestäts Höga Namn,
Dess Senat för Finland.

E. af FORSELLES. Th. THILEN.
H. MOLANDER. OSKAR NORRMÈN.
180(3—2) Emil Hjelt.

Roterande ångmaskin med variabel expansion, roterande kolf och sidolock, som låter justera sig, hvars princip kan tillämpas jemväl å pumper, fläkter och exhaustorer.

af Michael Friedland,
hedersborgare i S:t Petersburg
och Handlande af 1:sta gillet derstädes.

De roterande ångmaskinerna äro sedan längre tid, hvad deras kostruktion beträffar, erkända att vara de enklaste, men tyvärr hafva alla hittills begagnade konstruktioner visat sig vara i praktiken olämpliga. Orsaken härtill ligger i svårigheten att tätgöra kolfven på så sätt att tätningen motsvarar på samma gång konstruktionen och praktiken samt befinner sig såväl i horisontel som vertikal riktning tillika noggrant och säkert, utan att störa maskinens gång äfvensom låta sätta sig i rörelse.

Ifrågavarande roterande ångmaskin är väsentligt olika de hittills brukliga, så tillvida nemligen, att sidolockets äfvensom beröringspunktens slitning lätt och utan hvarje rubbning i maskinens rörelse kan afhjelpas. Slitningen af de vid periferin glidande styckena, de s. k. backerna, afhjelpas sjelfverkande. Ångans inströmmande sker icke, såsom vid de närvarande konstruktionerna, nedifrån direkt mot axeln, utan är anbragt på ett ganska ändamålsenligt sätt, som i praktiken befunnits vara fullkomligt tillfredsställande.

Oberäknadt dessa fördelar, är arbetet mycket enkelt och solidt; med undantag af axeln ligga inga roterande delar utanför cylindern, hvarföre maskinen äfven af mindre erfarna arbetare lätt och säkert kan skötas.

Det stora antalet slag, som ifrågavarande konstruktion medgifver, erbjuder, då densamma begagnas såsom drifkraft å fartyg äfvensom i spinnerier och väfverier, stora fördelar. Genom den enkla konstruktionen af igångsättningsapparaten och det ringa utrymme densamma intager, är den en af de bästa uppfodringsmaskiner.

Maskinen låter konstruera sig kompakt och enkel samt tager vida mindre material och utrymme i anspråk än någon annan af de hittills brukliga ångmaskinerna. Tillämpas principen såsom pump, så kan konstruktionen blifva väsentligt enklare, såvida igångsättningsapparaten samt de omkring cylindern befintliga kanalerna kunna bortlemnas och i stället för de sistnämnda mynningarne för sug- och tryckröret anbringas i horisontel ställning.

Bilagde ritning, som framställer en sådan maskin, är indelad i 4 hufvudfigurer, å hvilka tecknen betyda:

fig, 1 maskinen från sidan, försedd med drifhjul och remtrissa.
fig. 2 genomskärning 1.—2.
fig. 3. d:o. 3.—4.
„ 4. planritning.

Maskinens enskilda delar finnas framställda dels i hufvudfigurerna, dels tecknade för sig, hvarvid följande bokstäfver å alla figurer beteckna lika delar.

A. cylindern.
B. lock, som låter justera sig.
C. yttre lock, som jemväl kan justeras.
D. kolf K. ångrum.
E. E. bjelkar.
a. bjelkarnes öfra metallinser.
c. fjedrar i backarne.
d. fjederbärare.
e. ledningsringar.
f. kanal för ångans inströmmande.
f, slutet af ångans inströmmande.
f. 2 början af ångans utströmmande.
g. mindre metall-linser.
h. kanal för afloppsångan.
i. handtag till igångsättningsapparaten.
k. metallringar till lockets B. justering.
ll. koniska försprång för att göra lockets B. rörelse likformig.
m. skruf till reglering af metallringen k.
n. 3 skrufvar för att skydda kolfven mot menligt tryck.
oo. rörliga packningsdosor.
pp. smörjkranar,
q. ångfördelnings slid.
r. exponsions slid.
s. exenter å axeln.
t. den 2:dra flyttbara exentern.
vv. häfarm till igångsättningsapparaten.

Kringvrides handtaget i 45° så strömmar ny ånga genom kanalen f. in i cylindern och kommer vid cylinderns periferi att lemna denna kanal; backen E. tränges derigenom från punkten f, till punkten f 2. till följe hvaraf ångan inströmmar vid punkten f 2. in i afloppskanalen h. I samma ögonblick kommer backen E. att hafva passerat punkten f, och samma procedyr vidtager ånyo enligt ofvanbeskrifvet sätt. Wrider man handtaget 45° tillbaka, så åstadkommes derigenom att ny ånga inströmmar genom kanalen h. och maskinen arbetar på enahanda sätt i motsatt riktning.

Till följe af det relativt ringa ångrummet, som betingas genom häfarmen och maskinens stora hastighet, åstadkommes en besparing i bränsle af 19% (Nyssnämnde resultat är officielt konstateradt).

In- och utströmningskanalen befinna sig vid cylinderns periferi, Denna är följaktligen alltid omgifven af lika värme och ångan strömmar i följd af denna anordning vid cylinderns periferi samt åstadkommer således att den från sidan träffar backerna.

Vid liknande hittills brukliga konstruktioner verkar ångan direkt på axeln och denna absorberar till följe häraf en betydlig del af kraften

Sidolocket B. består af tackjern och befinner sig i cylinderlocket C. Uti det sistnämnda finnas vidare de båda metallringarna k. med de koniska försprången ll. Sidolocket C. är jemväl tillverkadt af tackjern och att betraktas såsom packningsstycke. Den fästes medelst skrufvar vid cylindern och bär dessutom de jemväl flyttbara boxarne oo.

Inre locket B. utgör en flyttbar skifva, som på framsidan bär ledningsringen e, hvilken är noggrant centrisk till cylinderns axel. På densamma glida fjederbärarne d. med stål-linsarne g, för att hålla backarne i horisontel ställning och dessa tillåta en obehindrad rörelse och kunna vid inträffad slitning inom kort tid repareras.

På lockets B. baksida finnas kilformiga försprång l' så anbragta, att medelst skrufven m. ringen k. kan upplyftas och dymedelst det inre

locket B. efter behag tryckas mot kolfven D. utan att störa maskinens *gång*.

Vid ringens k. upplyftande pressas de sneddade försprången l mot de sneddade eller kilformiga försprången l' af locket B. (fig. 3.), hvarigenom det inre locket B. tryckes mot kolfven. Är nu locket tryckt mot kolfven så att denna blir tät, så tillskrufvas densamma medelst de 3 små skrufvarne n. på det att den ånga, som kunde strömma mellan B. och C. icke utöfvar skadligt tryck på frånsidan af B., öfverföra densamma på kolfven D. och dymedelst åstadkomma stark friktion.

Medelst smörjkranarne pp. införes genom den mindre kanalen olja först genom C, derpå åter till B, hvarest den utrinner ofvanom ledningsringen e, för att först smörja denna jemte stållinserna och derefter samtliga roterande delar. Kolfven D. förfärdigas likaledes af tackjern. Den är exentrisk till cylindern och befinner sig följaktligen uti en sådan ställning, att en del af dess periferi vidrör cylindern och således är att betraktas såsom en yta, hvilken bör täthållas. Den är fastkilad på axeln och öfverför derigenom rörelsen till denna, för att vidare begagnas.

Efter en längre tidrymd är beröringsytan mellan kolfven D. och cylindern A. sliten, och kommer således att släppa igenom ånga; men sådant kan lätt förebyggas genom att något lossa på skrufvarne w. vid boxarne oo. och låta kolfven sjunka intill beröringsytan. Skrufvarne tillskrufvas derpå ånyo och reparationen är verkställd.

Uti backarne E. E. äro fjedrarne ee. anbragte för att kontinuerligt afhjelpa slitningen i höjden. Såsom ett jemnt och solidt stöd för desamma, tjenar fjäderbäraren d.

Inströmmar ången i ångrummet K. så kommer fördelningssliden q att leda densamma till maskincylindern antingen igenom kanalen f. eller h. och sålunda åstadkomma en rörelse åt höger eller venster. Sliden q skall således tjena blott dertill att låta maskinen arbeta framåt eller tillbaka. Ställer man fördelningsslidens öppning mellan båda cylinderöppningarne, så är ången afstängd och maskinen stannar.

Expansionssliden r. är en skitva, fästad å fördelningssliden, förmedelst hvilken ången kan efter behag reguleras. Dertill erfordras en mekanism, bestående af tvenne exentrer s. och t, hvilka kunna flyttas medelst skrufvarne zz. (fig. V), Exentern s, synlig i figg. VVI och VII är fastkilad på axeln och verkar såsom en vanlig exentrisk cirkelskifva. Den andra exentern t. är löst vidfästad exentern s. och kan efter behag omvridas på denna. Iföljd af sagde omvridning kan följaktligen icke blott hvilken expansionsgrad som helst uppnås, utan äfven expansionen såsnart exenterpunkten u. sammanfaller med axelns medelpunkt fig. VII. helt och hållet upphäfvas. Men är punkten u, fig. VI, så ställd, att den står på sin högsta punkt, så kommer expansionen att uppnå sin högsta grad och maskinen att arbeta med $\frac{1}{10}$ fyllning. Denna verkan är densamma om maskinen arbetar framåt eller tillbaka. Men skall maskinen plötsligt arbeta utan expansion, så finnas en särskild konstruktion anbragdt, som isynnerhet å fartygsmaskiner finner tillämpning. Denna består af en vanlig gaffel vv. fig. XIV, som är anbragdt vid expansionssliden och medelst hvilken man aflyftar denna från fördelningssliden q. och trycker den mot locket af ångrummet, der den qvarhålles i sitt läge genom ången, som inströmmar under densamma.

Genom ifrågavarande maskin och medelst lämpligt val af förhållandena, är det möjligt att styra maskinen under hvarje ställning hos kolfven utan att vidtaga någon förändring uti yttre slid regleringen, i det man medelst häfarmen i omvrider 45° sliden q.

Här beteckna (fig. VIII).

a den vinkel, hvarmed kolfven vid vridning åt höger vändt sig från sin ursprungliga ställning.

β den vinkel, med hvilken kolfven är aflägsen från kanalen h. (i sin ursprungliga ställning från samma läge).

γ den vinkel, som kolfvens medelpunkter bilda vid den ursprungliga ställningen vid gången åt höger och åt venster (räknadt från kanalerna f. och h.) $a + \beta + \gamma = 180°$. Har t. ex. kolfven nu vändt sig från sin ursprungliga ställning åt höger så mycket som vinkeln a och finnes vid sliden intet försprång, så har exentern vändt sig från sin medelställning likaledes så mycket som vinkeln a.

Skall nu åter vid kolfvens enahanda ställning rörelse åt venster framkallas, så måste kolfvens motsatta sida blifva drifvande och i stället för vinkeln a. åt höger, erhåller man vinkeln β åt venster såsom vridningsvinkel från den ursprungliga ställningen.

Eftersom vi ega endast en tilloppskanal, men tvenne kanaler i sliden q. så är det för ångans inströmmande likgiltigt, om sliden rörer sig åt höger eller venster.

OX och OX. fig, IX äro således alltid ställningen för begynnelsen af halfva slaget, det är: kolfvens vridning = 180°, för maskinens gång såväl åt venster som åt höger. Uti fig. IX är vid kolfvens ofvannämnda ställning vid maskinens gång åt höger exenterskifvan då vriden från sitt medelläge om vinkeln a, räknad från ox. och vid kolfvens enahanda läge då maskinen skall arbeta åt venster, borde exentern vara vriden om vinkeln β, räknad från exenterns medelläge åt venster. Som exenterns medelläge för ångans inströmmande är lika verkande, så kunna vi i fig. IX åt venster upprita vinkeln β från medelläget ox, åt venster. För denna kolfvens ställning oy. vara således oy exenterns läge för maskinens arbetande åt höger och oy, för dess arbetande åt venster.

Skilnaden emellan dessa båda lägen utgör vinkeln γ. Taga vi således intet försprång, så är det omöjligt att förändra maskinens gång från höger till venster eller tvärtom. Men dela vi vinkeln $\gamma = 180° - (\varkappa + \beta)$ uti tvenne lika delar och antaga vi halfva vinkeln γ såsom försprångsvinkel, så erhålla vi, vare sig att maskinen arbetar åt höger eller åt venster, lämpliga lägen för exentern i alla kolfvens ställningar (begynnande med den ställning då a är större än $180° - \gamma$), hvarvid dess ena hälft faller mellan kanalerna och equationen $360° = a + \beta + \gamma$ (fig. XI) eger rum. Antaga vi ingen försprångsvinkel, så är skilnaden, såsom i fig. II synes mellan exentrernas ställningar, då maskinen arbetar åt höger eller åt venster, vinkeln γ.

Antaga vi åter försprångsvinkeln $\gamma/_2$, så kan man förändra maskinens gång.

Vid konstruktionen af slidmekanismen är vinkeln $\gamma/_2$ antagen såsom försprångsvinkel. Dimensionerna af sliden och exentern är vid denna försprångsvinkel så valda, att kanalen ej öppnas förr än kolfvens senare hälft öfverskridit densamma, på det att den nya ången icke må inströmma i det med expanderad ånga fyllda rummet (mellan kanalen och kolfvens förra hälft).

Blir vinkeln $\gamma = 180° -$ (fig. XIII,), så kan maskinens rörelseriktning vid hvarje läge hos kolfven förändras, hvilket framgår ur eqvationen $360° = a + \beta + \gamma$ resp. $a + \beta + \gamma = 180°$.

Denna vinkel $\gamma = 180°$ har ej blifvit vald af den orsak, att rummet mellan fotpunkten ända till kanalen då går och gäller såsom skadligt rum och blir för stort. För att i allmänhet i möjligaste mon undvika dessa menliga rum, har man valt vinkeln γ så liten som möjlig. Minimum af afståndet mellan kanalerna och fotpunkten ligger der, hvarest ångrummets genomskärning är lika med inströmnings kanalens.

Sammandrag:

Uppfinnaren önskar följaktligen att erhålla patent å:

1.) maskinens hela anordning.

2:) konstruktionen att hålla sidoytorna fortfarande täta.

3.) den föränderliga expansions- och slidregleringen.

4.) anordningen af in- och utströmnings- kanalerna.

5.) konstruktionens tillämpning å exhaustorer fläkter och pumper. 180(3—2)

Finlands Statskontor.

Vid i dag å Finlands Statskontor verkställd utlottning af obligationer, hörande till 1872, 1873 och 1875 års för inlösen af donationsgods i Wiborgs och S:t Michels län af finska statsverket upptagna lån, hafva följande nummer utfallit, nemligen:

a) af 1872 års emission:

Serien litt. A à 1000 mark, Nr. 101, 419.

Serien litt. B à 500 mark, Nr. 50, 129, 1152, 1211, 1256, 1371, 1531, 1572, 1597, 1792, 1868, 1945, 1982, 2003, 2069, 2377, 2534, 2537, 2545, 2570, 2903.

Serien litt. C à 100 mark, Nr. 1309, 1388, 1440, 1506, 1675, 1827, 2344, 2407, 2583, 2756, 2777, 2783, 2786, 3552, 3849, 3871, 4418, 4495, 4724, 5983, 6058, 6162, 6558, 6734, 6803, 6836, 7138, 7146, 7154, 7263, 7351, 8138, 8233, 8274, 8333, 8402, 8552, 8588, 8591, 8811, 9263, 9674, 10293, 10351, 10600, 10642, 10652, 10770, 10794, 10971, 10991, 11082, 11134, 11138, 11425, 11517, 11561, 11617, 11685, 11734, 11822, 12060, 12070, 12199, 12225, 12258, 12343, 12393, 12695, 12867, 12987, 13133, 13136, 13242, 13267, 13805, 13811, 13814, 13849, 13894, 13980, 14043, 14153, 14206, 14565, 14606, 14757, 14880, 15182, 15205, 15245, 15658, 15839, 15903, 15911, 15997, 16134, 16200, 16373, 16472, 16605, 16834, 16925, 16932, 17310, 17459, 17519, 17578, 17679, 17748, 17966, 18288, 18450, 18535, 18637, 18711, 18737, 18878, 19055, 19100, 19132, 19260, 19392, 19411, 19641, 19669, 19705, 19711, 19851, 19977.

b) af 1873 års emission:

Serien litt. A à 1000 mark, N:o 439.

Serien litt. B à 500 mark, Nr. 89, 111, 123, 243, 529, 611, 987, 1276, 1432, 1488, 1497, 1965.

Serien litt. C à 100 mark, Nr. 77, 147, 197, 214, 275, 284, 329, 350, 450, 451, 784, 916, 937, 1066, 1085, 1177, 1388, 1502, 1694, 1706, 1872, 1993, 2137, 2213, 2218, 2274, 2428, 2647, 2652, 2751, 2803, 2952, 2997, 3203, 3369, 3410, 3556, 3651, 3694. 3707, 3811, 3893, 3984, 4050, 4176, 4299, 4370, 4455, 4467, 4526, 4707, 4997.

c) af 1875 års emission:

Serien litt. A à 1000 mark, N:o 554.

Serien litt. B à 500 mark, Nr. 2050, 2204, 2212, 2217, 2341, 2441, 2585, 2647, 2718, 2918.

Serien litt. C à 100 mark. Nr. 5059, 5099, 5146, 5176, 5233, 5239, 5244, 5247, 5267, 5533, 5681, 5785, 5806, 5899, 5915, 6031, 6058, 6162, 6321, 6471, 6499, 6586, 6604, 6607, 6694, 6702, 6811, 6955, 7001, 7191, 7262, 7299, 7401, 7439, 7584, 7642, 7694, 7717, 7768, 7782, 7844, 7893, 8055, 8281, 8295, 8329, 8492, 8522, 8621, 8664, 8701, 8731.

Jemte det ofvanuppräknade utlottade obligationer således nu uppsägas att inlösas den 1 nästkommande Maj, från hvilken dag all ränteberäkning å dem upphör, böra de åtföljas af den dertill hörande talong samt icke förfallna kuponger, emedan, om någon af dem saknas, dess nominella belopp å sjelfva kapitalet innehållas.

Af härförinnan utlottade och till inlösen förfallna obligationer till ifrågavarande lån hafva följande ännu icke blifvit till inlösen anmälda, nemligen:

a) af 1872 års emission:

Förfallna den 1 November. 1872.

Litt. C à 100 mark, Nr. 3533, 4587, 6013, 6078, 6249, 6298. 6795, 7455, 11398.

Förfallna den 1 Maj 1873.

Litt. C à 100 mark, Nr. 2214, 6893, 6897, 11388, 12876.

Förfallna den 1 November 1873.

Litt. B à 500 mark, N:o 1671:

Litt. C à 100 mark Nr. 3564, 5213, 5252, 6055, 8937, 8938, 11345, 11373, 14816, 17750, 17789, 17967, 18403, 18409.

Förfallna den 1 Maj 1874.

Litt. B à 500 mark N:o 1153:

Litt. C à 100 mark Nr. 912, 2523, 5225, 6024, 8992, 11336, 11956, 12857, 12859, 15323, 15336, 18410, 19873.

Förfallna den 1 November 1874.

Litt. A à 1000 mark N:o 7.

Litt. B à 500 mark Nr. 1950, 2414, 2583.

Litt. C à 100 mark Nr. 3844, 6048, 8114, 11391, 11654, 11953. 12691, 16597, 17904, 17941.

Förfallna den 1 Maj 1875.

Litt. B à 500 mark Nr. 1604, 1928.

Litt. C à 100 mark Nr. 1869, 3883, 5635, 8159, 8550, 8885, 11202, 11318, 11785, 16581, 18949.

Förfallna den 1 November 1875.

Litt. A à 1000 mark N:o 76.

Litt. B à 500 mark Nr. 1360, 1627, 1644, 2424,

Litt. C à 100 mark Nr. 1672, 1793, 1877, 3081, 6015. 6033, 8511, 8945, 9524, 11689, 11714, 11838, 11948, 11962, 13293, 14209, 15256, 15373, 15379, 15690, 17350, 17996, 18473.

Förfallna den 1 Maj 1876.

Litt. B à 500 mark N:o 1186.

Litt. C à 100 mark Nr. 964, 2959, 6085, 6769, 8276, 9220, 9966. 10781, 10978, 11222, 11256, 11381, 11548, 11601, 12397, 12619, 12804, 13203, 13444, 15688, 14692, 16659, 16686, 17763, 17772, 18477, 18493.

Förfallna den 1 November 1876.

Litt. B à 500 mark, Nr. 1723, 1981, 2026, 2517, 2606, 2628, 2652, 2923, 2946.

Litt. C à 100 mark Nr. 1821 1834, 1886, 3030, 11366, 11657, 12602, 13834, 14572, 16104, 16503, 16595, 16598, 16952, 16972, 17043, 17372, 17374, 17383, 17428, 17438, 18127, 18425, 18935, 19168.

Förfallna den 1 Maj 1877.

Litt. B à 500 mark Nr. 1003, 1768, 1855.

Litt. C à 100 mark Nr. 607, 1711, 1713, 1785, 1779, 1972. 2312, 6021, 6067, 10163, 10267, 10310, 10312, 10404, 11306, 11320, 11348. 11662. 12319, 12400, 12464, 12895, 15392, 16578. 16678, 17305, 18227, 18242, 18585, 18830, 19190.

Förfallna den 1 November 1877.

Litt. B à 500 mark. Nr. 932, 1024, 1233, 1555, 1675, 1986, 2016, 2497, 2502, 2940.

Litt. C à 100 mark, Nr. 1603, 1832, 2278, 2520, 2957. 3555, 5283, 5688, 6017, 6072, 8162, 9757, 9788, 9880, 10288, 10834, 11151, 11234, 11280. 11356, 11631, 11716, 11792, 12009, 12031, 12387, 14104, 14105, 14172, 14230, 14365, 14543, 14599, 15116, 15232, 15476, 15649, 15931, 16106, 16217, 16277, 16440, 16527, 16808, 16941, 16997, 17004. 17022, 17031, 17316, 17441, 17674, 17720, 17786, 17846, 17907, 17936, 18131, 18441, 18583, 18834, 18837, 19063, 19152. 19663, 19865.

b) af 1873 års emission:

Förfallna den 1 November 1873.

Litt. A à 1000 mark N:o 429.

Litt. B à 500 mark N:o 536.

Förfallna den 1 Maj 1874.

Litt. A à 1000 mark, N:o 495.

Litt. C à 100 mark, Nr. 1308, 2011, 2467, 4297, 4735.

Förfallna den 1 November 1874.

Litt. B à 500 mark, N:o 91.

Litt. C à 100 mark Nr. 1303, 1320, 1329, 1340, 2820, 2982, 3222, 3832.

Förfallna den 1 Maj 1875.

Litt. B à 500 mark, Nr. 411, 1905.

Litt. C à 100 mark, Nr. 2125, 3215, 4219.

Förfallna den 1 November 1875.

Litt. B à 500 mark, Nr. 101, 102, 1807.

Litt. C à 100 mark, Nr. 2048, 3107, 3117, 3377, 4634.

Förfallna den 1 Maj 1876.

Litt. B à 500 mark, Nr. 90, 1086.

Litt. C à 100 mark, Nr. 2133, 2681, 3258, 4506, 4780, 4825.

Förfallna den 1 November 1876.

Litt. B à 500 mark, Nr. 120, 134, 220, 303, 543, 639, 770, 1030.

Litt. C. à 100 mark, Nr. 1307, 2021, 2173, 2606, 2946, 3000, 3219, 3262, 3355, 3587, 3877, 4824.

Förfallna den 1 Maj 1877,

Litt. B à 500 mark, Nr; 984, 1421, 1910.

Litt. C à 100 mark, Nr. 2171, 2317, 2505, 2599, 2602, 2747, 2766, 3730, 4328, 4481, 4520, 4629, 4741, 4953, 4989.

Förfallna den 1 November 1877.

Litt. B à 500 mark Nr. 322, 1644.

Litt. C à 100 mark, Nr. 1314, 1336, 1337, 2076, 2092, 2095, 2124, 2190, 2232, 2280, 2481, 3197, 3367, 3660, 3765, 3930, 4355, 4457, 4505, 4529, 4545, 4582. 4645, 4933.

c) af 1875 års emission:

Förfallna den 1 November 1875.

Litt. B à 500 mark, Nr. 2629, 2752.

Litt. C à 100 mark, Nr. 5270, 5350, 5358, 5496, 5547, 5555, 5708, 6326, 6360, 6430, 6520, 6522, 6594, 7200, 7540, 7595, 7704, 7716, 8264, 8292.

Förfallna den 1 Maj 1876.

Litt: B à 500 mark, N:o 2380.

Litt. C à 100 mark, Nr. 6020, 6241, 7048, 7087, 7131, 7334, 7339, 7801, 8030, 8286.

Förfallna den 1 November 1876.

Litt. B à 500 mark, Nr. 2085, 2292, 2965.

Litt. C à 100 mark, Nr. 6202, 6261, 6332, 6354, 6372. 6636, 7046, 7217, 7280, 7472, 7747, 8095, 8176, 8226, 8246, 8252, 8499.

Förfallna den 1 Maj 1877.

Litt. B à 500 mark, Nr. 2197, 2216, 2337, 2660, 2786, 2832.

Litt. C à 100 mark, Nr. 6236, 6390, 6444, 6503, 6537, 6547, 6882, 6890, 7045, 7356, 7449, 7501, 7511, 7734, 7765, 7773, 7784, 7817, 7835, 7897, 8496.

Förfallna den 1 November 1877.

Litt. B à 500 mark, Nr. 2106, 2238, 2831

Litt. C à 100 mark, Nr. 6001, 6341, 6365, 6581, 6596, 6756, 6877, 7011, 7133, 7264, 7416, 7539, 7666, 7712, 7760, 7766, 7858, 8121, 8160, 8639.

Hvilket härigenom till allmänhetens kännedom meddelas. Helsingfors å Finlands Statskontor, den 1 Februari 1878.

På befallning:
Johan Grönholm.
f:d.

326(3—2)

Finlands Statskontor.

Vid den 1 innevarande Februari å Finlands Bank verkställd dragning af serier, hvilka komma att deltaga i utlottningen den 1 instundande Maj af premieobligationer, hörande till det för finska statsverkets räkning med Bankirhuset von Erlanger & Söhne i Frankfurt am Main mfl. kontraherade jernvägslån, hafva följande serier utfallit, nemligen: 716, 1027, 1055, 1131, 1132, 1376, 2342, 2544, 2716, 2954, 3013, 3127. 3440, 3460, 3588, 3934, 4055, 4299, 4576, 4746, 4988, 5007, 5094, 5265, 5501, 5720, 5809, 5912. 6517, 6522, 6524, 6530. 6644, 7301, 7332, 7367, 7799, 8430, 8757, 9180, 9434, 9795, 9961, 10081, 10158, 10176, 10193, 10277, 10301, 10471, 10666, 10709, 10744, 11116, 11267, 11280, 11690, 11743, 11769, 11819.

Hvilket till allmänhetens kännedom meddelas Helsingfors å Finlands Statskontor den 2 Februari 1877.

På befallning.
Johan Grönholm.

327(3—2)

Wederbörande ägare till trettiotre tolfter fäkter, hwilka under sommaren och hösten 1877 bergats i den kring Eckerö tullkammare belägna skärgård, uppmanas härigenom att, wid det i § 169 af nådiga sjölagen den 9 Juni 1873 stadgade äfwentyr, inom natt och år efter det härom tredje gången kungjorts göra sin rätt till nämnda egendom gällande antingen härstädes eller hos bemälde tullkammare. Helsingfors af Generaltulldirektionen, den 22 Januari 1878.

Enligt befallning:
O. F. Gylling.

265(3—2)

Årsproklama-, konkurs- och fordringsmål.

Guvernörsembetets i Uleåborgs län utslag i anledning af Bonden, från Salo socken, Henrik Joensuus härstädes gjorda anhållan om Ziguenaren Karl Gustaf Grönfors förpligtande att till honom utbetala 900 mark jemte ränta från förfallodagen, enligt en sålydande afhandling:

. . . . . .

. . . . . .

gifwet å Landskansliet i Uleåborg den 5 Juli 1877.

Hwad sålunda förelupit har Guvernörsembetet i stöd af 14 § 8 kap. U. B. och kejserliga förordningen af den 23 Juli 1868 tagit i öfwerwägande; och som sökandens ifrågakomne fordran grundas å ofwanintagne köpebref och är till betalning förfallen; alltså warder swaranden Karl Gustaf Grönfors ålagd att emot qwitto till sökanden Henrik Johansson Joensuu genast utbetala fordrade 900 mark jemte sex procents ränta från förfallodagen den 1 Januari sistlidet år tills full betalning sker, hwarhos swaranden, jemlikt 3 § 21 kap. R. B. skyldigkännes att med 40 mark gälda sökandens kostnader i detta mål. I öfrigt pröfwar Guvernörsembetet i stöd af 5 § 5 kap. U. B. rättwist förordna, det skall swarandens ägande Joensuu ⅛ mantals skattehemman n:o 6 i Salo sockens Pattijoki by gå i mät och, om godwillig betalning icke följer af nämnde Kronofogde i Salo härad, å offentlig auktion försäljas till betäckande af detta utslags innehåll.

Egande wederbörande exekutor, om godwillig betalning icke följer, i laga ordning till werkställighet befordra detta utslag.

Ändring häri får sökas medelst skriftlige beswär hwilka inom trettio dagar efter häraf erhållen del, dagen då sådant sker likwäl oräknad, klockan före tolf på dagen, böra åtföljde af detta utslag eller bestyrkt afskrift deraf jemte behöriga intyg om tiden då detsamma blifwit beswäranden delgifwit, af beswäranden sjelf eller genom lagligt ombud till Kejserliga Wasa Hofrätt ingifwas; börande för öfrigt iakttagas. hwad i afseende å beswärens fullföljande kan af Kejserliga Hofrätten föreskrifwas. Men skulle beswäranden icke inom utsatt fataljetid sin ändrings ansökning med dertill hörande handlingar ingifwa, utan medelst reservationsskrift förebära, att synnerlige och oundwiklige hinder mött fullgörelsen häraf, bör sådant styrkas genom skriftligt wittnesbörd af wederbörande domare, notarius publikus, Prest, Kronobetjent eller andre å orten bosatte och trowärdige personer: och ankommer det sedan å Kejserlige Hofrättens pröfning, huruwida beswärandens talan må anses derigenom förwarad eller icke. Som ofwan.

På Guvernörsembetets wägnar:
Konst. Hildén. J. G. Hortling.
L. S.

284(3—2)

Auktioner.

Den 25 nästkommande Februari kl. 12 på dagen försäljes å offentlig, inför Magistraten å Rådhuset skeende auktion, afsidne Handlanden Henrik Parwiainens konkursmassas egande bebyggda tomterne n:o 1 och 4 i 52 qwarteret samt n:o 1 i 42 qwarteret af denna stad, enligt stadens äldre planritning, hwilket härmed tillkännagifwes. Joensuu Rådhus, den 26 Januari 1878.

På Magistratens wägnar:
J. A. Nystén. 315(3—2)

Jemlikt Herr Guvernörens öfwer Kuopio län den 23 sistwikne Juni gifna utslag, kommer, så framt laga hinder icke möter, Bonden Nils Ruuskas en fjerdedel af skattehemmanet n:o 15 i Kortteis by af Kaawi socken och sagde län, onsdagen den 24 nästkommande April, genom exekutiv auktion, att å stället försäljas till gäldande af Ruuska för oloflig bränwinsförsäljning ådömde böter sextio mark; hwarom, samt att den, till den 28 i denna månad, utsatta auktion å lägenheten af förekommen anledning till sagde dag uppskjutes, hugade köpare och öfrige wederbörande underrättas. Libelits härads Kronofogdekontor, den 25 Januari 1878.

C. M. Walldén.

352(3—1)

Helsingfors,
tryckt hos J. Simelii arfwingar 1878.